

"עם שאינו זוכר את עברו, ההווה שלו זי ועגידו אוט בערפא"
יגאל אלון

שבועה שני קשיים

מגישה:
שחר סלוצקי
תאריך: מרץ 2009
כיתה: ד'
ביו"ס: חטה"ב רעות
ע"ה: חיפה

Miss M. Rosal
Bismogrove
Hainingdon
Betho.

שנות השנים

שורשים זה עבר ועתיד
שורשים זה עכשיו ומיז
זה מסבא ומסבא
זה מאמא ואבא
שהעניקו לנו שייכות
שיש בה הרבה איכות
כולנו יודעים ולא מאמס
שאין שום דבר גדל ללא השמש
ובחרוקו, פולין ורוסיה
בג"י היהודים יש תמיד "אנצ'למוסיה"
אכן תמיד נשמור על המקור והמוצא,
כי בישראל כל אחד את מקומו מצא.
אובה עלינו לזכור ולעולם לא לשכוח
את אתם שורשים שאפשרו לנו אפרוח.

תוכן העניינים

93-94 אחיו של סבא סמי
95-96 אחים של אמא
97-98 עיראק
99-101 מרוקו
102 טיול שורשים של סבתא רינה-למרוקו
103-104 תמונות בית אימי
105 מתכונים מבית סבתא רינה
106 פאזל החיים
107 סיכום
108 אחרית דבר
109 בבליוגרפיה

1 ציפיותי מהעבודה
2 מבוא
3 הבית/הושוע צפרי
4 בית הורי-שער
5-6 אבא שלי זהר
7 תמונות ילדות-זהר
8-9 אמא שלי-ענת
10 תמונות ילדות-אמא
12-14 חיים המשותפים של אבא ואמא
15-16 אח שלי-מתן
17-18 תמונות ילדות-מתן
19 עלייה לתורה-מתן
20 מסיבת בר המצווה-מתן
21 ברכה למתן לבר המצווה
22 הדרשה של מתן
24 מעגל האני-שער
25 רק על עצמי לספר ידעתי
26-27 סיפור חיי
28-30 תמונות ילדות-שחר
31 לימודים
32 תעודות הערכה-שחר
33-36 בת מצווה-שחר
37 שיר הכניסה לאולם
38 ברכה לשחר לבת-המצווה
39 דרשה של שחר
40 תחביבים
41-42 נולדתי לרקוד
43 אירועים בשנת הולדתי
44-45 מזל גדי
46-48 מתן ואני
49 המשפחה וקרוביה/חגיגת בנזימן
50 משפחתי המורחבת-שער
51-52 אילן היוחסין של משפחתי
54 בית אבי-שער
55 סבא וסבתא רבא
56 סבא זלמן סלוצקין
57-59 סבתא אסתר סלוצקין
60 תעודת נישואין-סבא וסבתא סלוצקין
61 הספד לאמא/יהודה סלע
62 הספד לסבתא/רון סלוצקין
63-64 תמונות בית אבי
65-66 אחיותיה של סבתא אסתר
67 קהילת מז'ריטש
68-69 אחים של אבא
70 גילגולו של חפץ
71-73 ליטא
74-77 פולין
78-79 אוניות המעפילים
80 מתכונים מבית סבתא אסתר
82 בית אימי-שער
83 סבתא רבא תמר
84 סבא רבא משה
85 סבא וסבתא רבא מאיר והלה
86-88 סבתא רינה
89-90 סבא סמי
91 איך נפגשו סבא וסבתא
92 אחותה של סבתא רינה

ציפיות" מהעבודה

האמת היא שאני לא בדיוק יודעת מהן ציפיותי ואם יש לי בכלל ציפיות מעבודה, אך מצד שני מסקרן ומעניין אותי לדעת ככל שניתן על משפחתי ולכתוב על כך. למעשה עכשיו עם תחילת העבודה קיימים הרהורים בליבי, מה יקרה אם המבוגרים מבני המשפחה ילכו לעולמם, כיצד ישמר סיפור עלייתם וחיייהם, הרי זה סיפור חיים שלם.

אני מאמינה שכמה שאשתדל, תמיד יישארו עוד סיפורים שלא הצלחתי לספר בעבודתי, ואני מאמינה, שבבוא העת בני דודי ודודותי יספרו את הסיפורים שאני לא אספיק לספר.

תמיד חשבתי שמשפחתי היא קטנה ולא יהיה הרבה מה לכתוב עליה, אך כעת עם כתיבת העבודה, יש לי תחושה שגם שנה שלמה לא תספיק לכתיבה ולחקירה של כל הסיפורים.

אני מקווה שאכלול בעבודה זו את הדברים החשובים שקרו למשפחתי ולי במשך השנים, וכך מי שיקרא את העבודה ילמד להכיר את משפחתי ואותי, אך הכי חשוב זה שאני אלמד ואדע את ההיסטוריה של המשפחה. אני בטוחה שלעולם לא אשכח את הסיפורים, ששמעתי וכך גם הורי שחלק מן הסיפורים נודעו להם עם כתיבת העבודה.

אני מקווה שהעבודה תשמר אצלי שנים רבות וגם ממנה יוכלו ללמוד ילדי ונכדי. כתיבת העבודה דרבנה אותי לחקור על דורות נוספים אחורה, שאני חושבת שאעשה במהלך זמני הפנוי.

את העבודה, אני מקדישה למשפחתי ולמרות שזוהי רק ההתחלה... אני מאמינה שיהיה מעניין.

שחר סלוצקין

עבודת שורשים זהו חלק מנושא בני המצווה שאני גאה לעשות כתלמידת כיתה ז' בחטיבת הביניים "רעות" בחיפה.
מטרתה חקר והתחקות אחר שורשי המשפחה.
מורשת של עם מתחילה מן האדם הבודד אל המשפחה המצומצמת שלו, דרך המשפחה המורחבת ויחד אל היווצרותו של עם.
עם, עם מסורת, מנהגים ומורשת.
כל אדם הוא יחיד ומיוחד ולכל משפחה צביון משלה.
על כל אדם להסתכל כאילו ממנו ייוצר עם.
שורשי העץ - נמצאים מתחת לאדמה-הם מוסתרים.
השורשים משמשים את העץ ליניקה ממקורות המים.
הם אחראיים גם כן לייצוב העץ ולעמידתו האיתנה.
שורשי האדם- הם המסורת והתרבות, המטען של כל אחד מהבית.
גזע העץ- הבסיס של העץ, צומח מלמטה למעלה.
הוא אחראי על עמידתו של העץ, בעיקר בתקופת סערות.
עשוי קליפה חיצונית וליבה פנימית.
גזע האדם-הוא התכונות המאפיינות את האדם, הדברים המהותיים שבו.
נוף העץ הוא יופיו של העץ.
עלי העץ הופכים את אנרגיית השמש למזון לגדילת הצמח.
יש ענפים הפונים לכיוונים שונים. נוף העץ משמש לזיהוי העץ.
נוף האדם- הם אמונותיו, דעותיו וערכיו. התנהגותו ומאפייניו החיצוניים.
בעבודה זו אסע במסע אל השורשים של משפחתי,
אכנס במנהרת הזמן ואחקור את העבר של הורי, הוריהם ואולי אף רחוק מזה.
אנסה לבצע כל זאת באמצעות תמונות, ראיונות חיפוש מסמכים, תעודות
וכל מה שיכול "לשפוך אור" על המשפחה שלי.

אני סקרנית ומתרגשת לעשות עבודה זו מכיוון שאני יודעת שזו תהיה עדות כתובה ומצולמת שתישאר לעד ותהיה לגשר בין העבר ההווה והעתיד.
"דור מחדש ויוצר אינו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות.
הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב.

יש שהוא נאחז במסורת קיימת ומוסיף עליה, יש והוא יורד לגלי הגרוטאות,
חושף נשכחות, ממרק אותן מחולדתן, מחזיר מסורת קדומה,
שיש בה כדי להזין את נפש הדור החדש".

(מתוך כתבי ברל כצנלסון)

מאז שאני זוכרת את עצמי שמעתי סיפורים אודות עברם של בני משפחתי.
כולם נוהגים לספר על עברם הרחוק והקרוב.
חלק מהסיפורים היו ידועים לי אך נוכחתי לדעת כעת בזמן כתיבת העבודה
כי רב הנסתר על הגלוי, עתה נרקמו להם הסיפורים לשרשרת רצופה ומובנית.

אני רוצה להודות לכל אחד ואחד מבני משפחתי שסייע לי באיסוף התמונות,
המסמכים, התעודות ובעיקר נעתר לבקשתי להשמיע באוזני שוב ושוב את הסיפורים.

הבית/הושוט צפירי

יש דברים מרובים ומשובים בעולם.
הטוב מכולם הוא ביתו של האדם.
וכמו שאדם מאדם הוא שונה,
כך שונים הבתים שאדם הוא בונה.

יש בית שהוא מבצר על ההר,
יש בית והוא ארמון מפואר,
אך לא העסיקו הוא הארמון או הבקתה-
גשם הוא הבית שבנת אתה.

כי בית אינו רק גג וקירות,
כי בית אינו רק ציורו של ציור,
כי בית אינו סגם מבנה של בטון-
כי בית מעניק הרגש ביטחון.

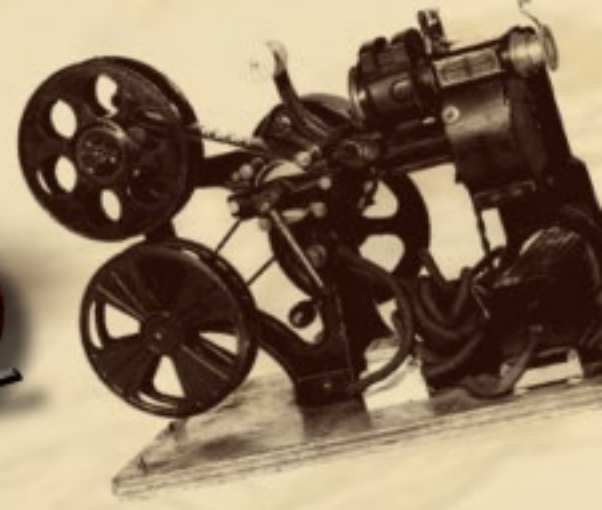
כי בית הוא פרה שולחן עם מפה,
כי בית הוא ילד, פרה ועץ,
כי בית הוא גג ופינה אחימה,
וברית כרותה בין אדם לאדמה.

יש בתים עשירים העושים כסף רב,
ארמונות נוצצות מצופים כזהב.
יש בתים הנראים במעשה אומנות-
אך הבא אל גובם מרגיש ריקנות.

יש בית והוא רק צריף או צריפון,
יש בית והוא רק אוהל קטון,
יש בית ובו רק מצע על הקש-
אבל מה ששוב הוא "איק הרגש"

ועל כן מה ששוב אהיזכר אוזכור
כי על בית צריך אהבן ולשמור,
כי רבים דברים יקרים בעולם-
אך אין כה יקר כביתו של האדם.

בית הורה

זהר אבא שלי

שם: זהר
שם משפחה: סלוצקין
תאריך לידה: 27/07/65
ארץ לידה: ישראל
מקום לידה: ביה"ח רוטשילד, חיפה
שם האב: זלמן
שם האם: אסתר

זהר - אבא שלי

אבי נולד בביה"ח רוטשילד (היום בני ציון) שבחיפה בשנת 1965, בן אמצעי לסבי זלמן וסבתי אסתר. את שמו העניק לו אחיו הגדול יהודה, שכדי שלא יקנא ויאהב את אבא ניתנה לו האפשרות לבחור את השם. את שנות הילדות שלו עבר בקרית חיים ברחוב הקיבוצים. המקום שבו גרו כך טוען אבא היה גן עדן לילדים, ברחוב היו שתי מכוניות האחת של השכן שהייתה לו נגריה והשנייה של שכן נוסף שהייתה לו משאית שהיוותה מקור הפרנסה שלו, כך שבבוקר כששני השכנים יצאו לעבודה יכלו לשחק ברחוב בכדור ובכל משחקי הילדים ללא חשש.

בקרית חיים היו ברוב המקרים בתים של לא יותר משתי קומות עם חצרות גדולים מלאים בעצי פרי מכל המינים רימונים, גויאבות, פקן, חרוב, שסק, תפוזים, קלמנטינות ואפילו פרי שכיום כמעט ולא מכירים ששמו פיטנגו. חבורות הילדים היו עוברות מחצר לחצר קוטפים את הפירות ואוכלים.

אבא למד בביה"ס ארלוזורוב בקרית חיים מכיתה א' עד ו', כתלמיד אהב במיוחד שעורי טבע וספורט. את חטיבת הביניים והתיכון למד בתיכון קריית חיים ומכיתה י' במגמת אלקטרוניקה. כנער מאד אהב את הים ואחד התחביבים שעד היום הוא עוסק בו הוא דיג בים.

אחרי שסיים תיכון בשנת 1983, התגייס לצבא לחיל האוויר. אבא שירת בבסיס חיל האוויר ברמת דוד אשר נמצא בעמק יזרעאל ליד מגדל העמק. במהלך שירותו זכה להיות חייל מצטיין וכפרס נשלח ללמוד נהיגה על חשבון הצבא. במהלך שירותו הצבאי הכיר חיילת חמודה שהיום היא אמא שלי. אחרי 3 שנות שירות חובה שירת אבא עוד שנה אחת בצבא קבע. ולאחר שחרורו מהצבא למד בביה"ס להנדסאים של הטכניון במגמת אלקטרוניקה וסיים עם דיפלומת הנדסאים. לאחר סיום הלימודים עבד בחברה קטנה שפיתחה פטנט בתחום ציוד לתעשיית המיקרו אלקטרוניקה בעולם, לאחר מכן התחיל לעבוד בחברת אלביט מערכות שבה עובד עד היום. בשנת 1999 נשלח אבא ביחד עם המשפחה לעבוד מטעם חברת אלביט מערכות בארצות הברית למשך שנתיים אלו היו שנתיים מאד יפות למשפחתנו.

תמונות ילדות של אבא

מדינת ישראל משרד הפנים

תעודת רישום לידה

שם משפחה		519445	
שם פרטי		אבנר	
מספר זהות	מספר תעודת זהות	שם בן המעיים	שם בן המעיים
591615181	1000000000	המדינה	ישראל
תאריך לידה	שם בן המעיים	שם בן המעיים	שם בן המעיים
13.10.65	אבנר	אבנר	אבנר
מדינה	שם בן המעיים	שם בן המעיים	שם בן המעיים
ישראל	אבנר	אבנר	אבנר
תאריך לידה	שם בן המעיים	שם בן המעיים	שם בן המעיים
13.10.65	אבנר	אבנר	אבנר
מדינה	שם בן המעיים	שם בן המעיים	שם בן המעיים
ישראל	אבנר	אבנר	אבנר

הגוי מאשר כי הילוד הנ"ל נרשם ביום 13.10.65 כבנם של אבנר ורחל. ובמספר התעודות לשיעור 6 ולשקד 13177.

התעודות חלים - 1949.

הוצאת המשרד הפנים ב- 13.10.65

מספר התעודה מספר: 519445

תאריך: 13.10.65

מחיר: 100 X 100 X 100

עיריית חיפה

לכבוד יעקב אבנר

במסגרת תוכנית חינוך לילדים

העירייה מאשרת את

ההצטרפות של יעקב

אל תוכנית חינוך

העירייה מאשרת את

ההצטרפות של יעקב

אל תוכנית חינוך

שנת אמא שלי

שם: ענת סלוצקין
שם נעורים: בן-נחום
תאריך לידה: 12/10/67
ארץ לידה: ישראל
מקום לידה: ביה"ח פורייה, טבריה
שם האב: סמי ז"ל
שם האם: רינה
מקור השם: מהתנ"ך

טנת - אמא שלי

אימי נולדה בטבריה בשנת 1967, כאחות בכורה למאיר ולדניאלה האחות הצעירה. כשאמא נולדה היא וההורים התגוררו בשכונת +200 בדירה קטנה, אח"כ עד לסיום בניית הבית בטבריה, עברו עוד מס' בתים בטבריה, בין היתר עברו לגור עם אמא של סבא שלי.

כשנולדה אמא הייתה עם מטפלת בשם פאני אשר מאוד אהבה אותה, וטיפלה בה במסירות רבה, כיום נודעת אותה פאני כקוראת בקפה. בגיל 3 שנים נכנסה אמא לגן הילדים בפעם הראשונה. את לימודי ביה"ס היסודי למדה אמא בביה"ס איילים שבטבריה עד כיתה ח', לאחר מכן למדה בביה"ס עמל טבריה במגמת מזרחנות. בנוסף למקצועות הנדרשים לתעודת הבגרות, בחרה אמא לבצע עבודת חקר בסוציולוגיה, על הזקנים- עבודתה זכתה להערכה רבה ואף נכנסה בזמנו לספריית אוניברסיטת חיפה. בילדותה, בילתה אמא את רוב זמנה עם אחיה ואחותה ועם חברים במשחקים בחצר ובבית וכמובן בהכנת השיעורים. אמא שלי מאוד אהבה לרקוד והייתה בחוג בלט קלאסי כ-6 שנים ואף השתתפה במופעים. גם כישרונה המוסיקלי היה מפותח ולכן למדה לנגן באורגן והופיעה בקונצרטים, וגם הייתה חברה במקהלת בית הספר.

בזמנו לא היה נהוג לחגוג מסיבת בת-מצווה באולם ולכן סבתי ערכה לאמא מסיבה גדולה בבית יחד עם כל חבריה. כשהייתה אמא בכיתה י"א יצאה אמא עם כיתתה לחוויה לפני גיוס במחנה הצבאי חרובית במרכז הארץ. אחד הדברים שזכורים לה היה שהם ישנו באוהלים בתקופת חורף, וגשם חזק מאוד שהיה באחד הלילות הציף את האוהלים והשאיר כולם ללא ביגוד להחלפה, כי הכל היה רטוב, לכן קיבלו מדים והייתה זו הפעם הראשונה שאימי לבשה מדים. אחד הדברים שאמא מאוד אהבה היה לטייל בטבע - אמא עם עוד קבוצת חברים, המורה להיסטוריה והמורה לשל"ח התארגנו בשבתות והיו יוצאים לטיולים ברחבי הצפון, לגולן, לארבל, מגדל וכו'.

כשהתחילה אמא את התיכון, חזרה בתשובה והחלה ללכת לכל מיני חוגים והרצאות בנושא הדת. חזרתה בתשובה השפיעה על החלטה להתגייס לצה"ל, ובתחילה אף הצהירה שהינה דתייה ולא רוצה להתגייס. אולם, לאחר לבטים קשים, החליטה אמא לחזור בה מהצהרתה לא להתגייס וב-24/11/1985 התגייסה לצה"ל. במסגרת הטירונות נבחנה אמא מבחנים פסיכוטכניים, והתקבלה ללימודי אלקטרוניקה בבית הספר הטכני של חיל-האוויר. עם סיום לימודי האלקטרוניקה שובצה בבסיס רמת-דוד במחלקת לוחמה אלקטרונית. עקב לימודים אלו חתמה מראש שנה קבע.

במסגרת שירותה הצבאי ביצעה אמא מגוון תפקידים הן ניהוליים והן מקצועיים ולאחר מספר שנים אף נשלחה ללימודי תעודה - הנדסאי אלקטרוניקה באוניברסיטת ת"א. אמא שרתה בצבא כ-13 שנים והחליטה להשתחרר. לאחר שחרורה עבדה אמא במספר מקומות עבודה, עד שהחלה לעבוד בביטוח לאומי כפקידת תביעות במחלקת נפגעי עבודה, המקום שעובדת בו גם היום. עד שהוכשרה לתפקיד נסעה אמא אחת לשבועיים ליומיים לירושלים ללימודים ולאחר מכן נבחנה וקיבלה הסמכה. תקופה זו לא הייתה קלה עבור המשפחה אך כולם נרתמו לעזור, על מנת שתצליח לסיים בהצלחה.

תמונות ילדות של אמא

תייהם המשותפים של אבא ואמא

חייהם המשותפים של אבא ואמא

אימי ואבי הכירו בעת שירותם הצבאי.
אמא הגיעה לבסיס רמת דוד למחלקת לוחמה אלקטרונית, אבא כבר היה שם
ואפילו היה מפקד המחלקה.

הכל התחיל ב..... כוס קפה!!!

כשאמא הגיעה למחלקה היו שם רק בנים ואז שמעה אחד מהם אומר בצהלה
ובשמחה שעכשיו סוף סוף יהיה מי שיכין קפה, ואז הכריזה אמא לכל "האדונים הנכבדים"
שקפה ממנה לא יזכו לשתות, כי היא בדיוק כמוהם ולא משרתת.
לאחר שהוסמכה אמא והוכיחה ידיעותיה, ישבה באחד הימים לעבוד ליד ציוד בדיקה
של אחד המכשירים. היה זה אחד הערבים המעייפים ביותר שהיו,
ואז הגיע אבא והפתיע אותה עם כוס קפה. ישבו ודיברו ולמחרת כבר היא הכינה לו קפה,
כך עברו להם הימים ובאחד הטיוולים שהיו החליטו לנסות ולראות
אם הקשר ביניהם יכול להחזיק מעמד במקום כזה.
וכך היה, לאחר 4 שנות חברות ללא הפסקה החליטו הורי למסד את הקשר ביניהם,
וביום שני 27/8/1990 הם התחתנו בחוף התכלת בטבריה, עם פרוץ מלחמת המפרץ.
לאחר החתונה נסעו לסוף שבוע בת"א ורק מאוחר יותר יצאו לירח דבש
מאחר ושניהם היו צריכים להתחיל לימודים, אבא בטכניון ואמא באוניברסיטת ת"א.

לאחר הנישואים שכרו הורי דירה קטנה בקריית אליעזר שבחיפה,
וחיו שם כשנתיים עד סיום לימודיהם.

אח"כ רכשו דירה בקריית ביאליק שם נולדנו אחי מתן ואני,
ומכיוון שהבית היה קטן לשני ילדים רכשו הורי את הדירה שבה אנו גרים כיום
בקריית מוצקין ובו לכל אחד מאיתנו חדר מרווח.
בשנת 1998 נסענו כל המשפחה לאוסטין טקסס שבארה"ב לשנתיים,
לאחר שאבי קיבל תפקיד במסגרת עבודתו.
מאחר שבתקופה זו היינו לבדנו ורחוקים מאוד מהמשפחה, הקשר בינינו התחזק.
בחגים אירחנו והתארחנו עם חברים ממשפחות יהודיות
שהתחברנו איתם דרך לימודי בבית הספר היהודי.

חיים המשותפים של אבא ואמא

מתן את שלי

שם: מתן סלוצקין
תאריך לידה: ט"ו בשבט התשנ"ג 5/2/1993
ארץ לידה: ישראל
מקום לידה: ביה"ח רמב"ם, חיפה
יום ושעת לידה: יום שישי בשעה 17:31
משקל בלידה: 3.750 ק"ג
גובה בלידה: 50 ס"מ
שם האב: זהר סלוצקין
שם האם: ענת סלוצקין

מתן - אח שלי

1. מקור השם: הורי נתנו לו את השם משום שטענו שקיבלו מתנה ולכן החליטו לתת לו את השם מתן.
2. השם מתן מופיע בתנ"ך - שר בצבאו של ירמיה (ירמיהו ל"ח 1)
3. מתן ע"ש חג מתן תורה.

מתן נולד בבית החולים רמב"ם לאחר 42 שבועות הריון ושאמא קיבלה זריקת זירוז על מנת שהיו לה צירים ותוכל ללדת אותו. ביום שישי בשעה 17:31 יצא מתן לאוויר העולם והוא אחי הבכור. מתן נולד עם שיער חום ועיניים כחולות ירוקות, וכולם אמרו שהוא דומה בדיוק לאבי (גם היום הטענה היא כזו). את הברית חגגו לו באולמי מור בקריית ביאליק וטקס פדיון הבן נערך בביתנו.

הורי מספרים שמתן היה תינוק וילד שובב מאוד, כל הזמן היה מתגלגל וקופץ ולכן כולם קראו לו "האקרובט". כשהיה בן 3 נולדתי אני שחר, ומכיוון שהייתה לאמא לידה קשה מתן ואבא היו מגיעים לבית החולים לבקר אותנו תקופה של כחודש וחצי.

כשמתן סיים גן חובה יצאנו לארצות הברית לשליחות מעבודתו של אבא שלי, והוא התחיל כיתה א' באוסטיין טקסס. מתן היה בבית ספר יהודי אך פרט לשיעורי עברית שהתנהלו מעט מאוד בעברית הכל היה באנגלית. ההתחלה הייתה קשה גם שפה חדשה, גם ללא חברים וכמובן מקום חדש, הורי תמכו ועזרו לו המון, ובתקופה הראשונה אמא נשארה איתו בבית הספר. לאחר כשלושה ארבעה חודשים התחיל להשתלט על השפה ואפילו היה תלמיד מצטיין. התקופה בה היינו בארה"ב העניקה לו מתנה שלא רבים זוכים לה- ידיעת השפה האנגלית כמעט ברמת שפת אם. לקראת כניסתו לכיתה ג' חזרנו לארץ ושוב החל מחדש תהליך הקליטה, אך הפעם להסתגל לארץ היה לא קל. בכיתה ה' נבחר מתן להשתתף בבית הספר בפרויקט מצוינות במתמטיקה ובמדעים שיעורים שהיו מאוד מעניינים ומאתגרים בשבילו.

כשחזרנו לארץ היה בחוג טיסנאות ובנה טיסנים ואף הטיס אותם, גם עם סבא שלי ז"ל, כי זה היה גם התחביב שלו. תחביב נוסף שיש למתן עד היום נגינה באורגן - מתן למד לנגן באורגן, כ-3 שנים ואף השתתף בקונצרטים, בשלב כלשהו המורה יצאה לחו"ל ואז הפסיק, אך עד היום ממשיך לנגן לפי שמיעה. אחד הדברים האהובים עליו במיוחד הוא קריאת ספרים. את סדרת ספרי הארי פוטר קרא גם בעברית וגם באנגלית. מתן גם מאוד אוהב ספרים הקשורים בנושא חלל ואסטרונומיה.

מתן מאוד אוהב לצפות בטלביזיה, החל מסרטים ועד לתוכניות מדע בערוצי המדע השונים. לפעמים אני מתפלאת כמה שעות אפשר לצפות בטלביזיה.

בשנת 2006 חגג אחי מתן את חגיגת בר המצווה שלו, כחודשיים לפני כן נפטרה סבתי אסתר (אמא של אבא), שמאוד אהבתי וכן היו תהיות באם לקיים האירוע. לאחר שבעת ימי האבל, החליטו דודי (אחיו של אבי) ואבי שנקיים האירוע. העצב תמיד ישאר על מותה אך החיים ממשיכים כדבריהם. וכך בתאריך 13/2/2006 ט"ו בשבט תשס"ה הניח מתן תפילין בבית הכנסת האשכנזי בקריית ביאליק, אותו מקום בו אבי עלה לתורה בזמנו. הטקס בבית הכנסת היה מרגש מאוד, עוד באותו השבוע בשבת 18/2/2006 עליה לתורה וקרא את פרשת "יתרו". בתאריך 20/6/2006 חגגנו את מסיבת בר המצווה של מתן באולם האירועים KALA שבקריות בו השתתפו הרבה מאוד מחברי כיתתו. המסיבה הייתה שמחה ומרגשת, מתן קרא את הדרשה וכן הורי ואני ברכנו אותו. אני מאחלת למתן הצלחה רבה בבחינות הבגרות ומקווה שחלומותיו להיות רופא יתגשמו.

מתן - תמונות ילדות

מסמך רשמי ממועד חתונה, כולל פרטים על החתונה ופרטים אישיים. הכותרת 'מתן' מופיעה בראש המסמך.

שם	תאריך	מספר
שם החתן	תאריך החתונה	מספר החתונה
שם הכלה	תאריך החתונה	מספר החתונה
שם הילד	תאריך החתונה	מספר החתונה

מתן - תמונות ילדות

עלייה לתורה - מתן

ברכתינו למתן בבר המצווה שלו

מתן היקה.

זה לא יאמן ונראה כמו חלום
איך גדלת מהר והגעתה עד הלום .
בן מצווה זה כבר עניין אחר
כי היום אתה ממש בוגר.
שלוש עשרה שנים מלאו לך
וברכה מיוחדת מכל המשפחה לך שלוחה.

שתהיה תמיד שמח
שלעולם לא תפסיק לשיר
שתמיד תמשיך לגדול
אבל תישאר צעיר
שתמיד תלך קדימה
ושלא תאבד תקווה
שתדע שלום וטוב
ושתמצא את האהבה.

שתשכיל לחיות ביחד , ולהישאר חופשי.
ושתוכל למצוא תועלת
גם במצבים קשים.
שתמיד תישאר צנוע
ושתמיד תהיה בריא.
ושתצליח שחיך לא יהיו לריק.

שתהיה אל האחרים כמו שאתה לעצמך .
שתתברך במה שיש
ושתשמח בחלקך.
שתמצא את דרכך בכל דרך שתלך
ושתדע לשרוד מול הגורל המתהפך.

בקיצור שיהיה לך טוב.

הדרשה של מתן

שחר אגותי הקטנה היקרה .
גם אך רוצה אני להקדיש מילה .
אמרו שיש בינינו ויכולים לא מעטים
אתך לא אגליף אפולמים
כי את בשבילי אגות מהסרטים .

אין שמחה בלי קצת עצב ויגון
וכאן אזכיר את אלה שהגירנו בנו שמחון,
את סבתא אסתר שבפגאמיות
מאתנו האכה
ממש לפני כבודשיים , בגג הגנוכה
ולא הספיקה איהנות משמחת בר המצווה,
שלה כל כך היכנה .
סבתא יקרה שאת משפחה כל-כך אהבה,
ועל עוגות יום ההולדת של כולנו הייתה אמנה.
אני בטוח שגם שם במרומים, את מספרת
למלאכים כמה את גאה בנו הנכדים

וסבא סחי שמאתנו בטרם עת האך
ממש לפני שאתה א' אתי לקח .
סבא יקר שבאבי "זכר אבד
כי היה כה ימיז ומימד .

גודה נ'סבתא רינה על הדאגה והעזרה
ועל ים של אהבה שעלי מרעיפה .
מי ייגן וישמרו אך גמיז הכוונות
למצבי אתם ולפנק אותנו עוד ועוד .

לכם בני חשפחתי היקרים
אהב אתכם עד אפנינו
על שטיפלתם ודאגתם אי כל השנים .

גודה אגותנה לכם אורחי היקרים
על שבשמתי אתם משתתפים .
ערכ טוב אכולנו
ושנאה בנעימים .

ערכ טוב וכרוכים הבאים
משפחה גברים ואורחים יקרים,
יש מנהג מקובל במדינת היהודים
שמגן חבר מצווה
והיום - זה אני

נשא לפני אורחיו נאום גילוי
מן טבילת אש מרשימה
בנאום בכורה לפני האמה.
ומי שמצויה המסקנה ברורה
דרכו אדוכן הכנסת קצרה...

בראש ובראשונה אשא ברכה
להורי היקרים
אשר כסוד איתן מיום היוולדי
לצדדי עומדים.
שינכו אותי לבגרות ולאחריות
וגם למידה הולמת של רגישות.

אחא שלי את אישה נהדרת
אמה , מצטיקה אהבת ומפנקת
גמיז עסוקה כאילו שאת
נשיא המדינה,
ואכולם מושיטה יד לעזרה .
אצלך הבית גמיז פגוח
גם את יפאו עאיך ארבעים
איש אגרות .
אתנו כל בוקר בצלול
טאפון מעירה .
שהרי יום העבודה שלך
גמיז לפני צאת הגמה,
ומסגיים סמוך לקיסיה .
בקיזור "אשת גיל מי ימצא"
אחרי הפסוק,
ומסכינו אתי שלמא שלי
הוא גמאים בדיוק .

אבא שלי הוא איש מדהים
שפגתי את כעיות המגשבים
אכל השכנים .
סקרנות היא גכונה שמפירה
ממש בשבילך
למורד אהבין ולהתגבר על כל כעיה
שעניינה גוכנה או גומרה .
אתה מוותר לא את על שעות שינה
למען האמת והגידיה
שכל שבת אך גמכה
הוא היא הגכה .

משפחתי
היא

אמא הגיעה לביה"ח רמב"ם ביום רביעי 17.1.1996 ב-4:00 לפנות בוקר, לאחר 41 שבועות הריון עם צירי לידה חזקים מאוד. לאחר המון סיבוכים נולדתי בניתוח קיסרי בשעה 8:00 בבוקר משקלי בלידה היה 3.00 וגובהי 40 ס"מ. נולדתי עם שיער שחור ועיניים חומות גדולות וכולם אמרו שאני דומה קצת לאמא וקצת לסבתא אסתר ז"ל (גם היום יש הסוברים כך). לאחר תקופה של חודש וחצי שהייתי בבית החולים סוף-סוף יצאתי לביתי בקריית ביאליק. כשהייתי בת חודשיים ערכו לי הורי מסיבת בריתה באולמי מור בקריית ביאליק.

ילדותי

מבית החולים נסענו הביתה לקריית ביאליק ושם חלקתי חדר משותף יחד עם אחי מתן. החדר לא היה גדול אך עם המון משחקים וצעצועים. אמא מספרת שהייתי תינוקת שקטה מאוד וחייכנית למרות שבלילות בכיתי הרבה וסבלתי מכאבי בטן. בגיל שלושה חודשים התחלתי להתהפך מהבטן לגב ולאחר כחודש גם מהגב לבטן. ההורים היו קוראים לי "צבי צב" כי רק הראש היה מציץ מתחת לשמיכה. בגיל חצי שנה התחלתי לזחול אחורה ולאחר תקופה מסוימת אבא סיפר שראה אותי גוררת את עצמי בזחילה עם הבטן ודוחפת ברגל אחת קדימה וכך התחלתי לזחול גם קדימה. אמא הייתה איתי בבית עד שהגעתי לגיל 5 חודשים, אח"כ נכנסתי לקיבוץ אפק ושם אחרי תקופה קצרה גם התחלתי לשבת. כשאמא הייתה עוזבת והולכת לעבודה לא הפסקתי לבכות אך לאחר זמן מה כבר התרגלתי. המילה הראשונה שאמרתי הייתה אבא בערך בגיל 9 חודשים בהתחלה מלמלתי "בה...בה...." ואח"כ כבר יצאה מילה שלמה. את יום הולדתי הראשון חגגו לי במעון בקיבוץ אפק, עד שהורי, סבי וסבתותי הגיעו הייתי רגועה וחייכנית, כששמו לי את זר יום ההולדת על הראש וראיתי את ההורים והמשפחה כנראה פחדתי או התרגשתי וכל הזמן המסיבה הייתי על הידיים של סבא או של אמא ולא הפסקתי לבכות. את צעדי הראשונים עשיתי כשהייתי בת שנה וחודשיים ומאז היו צריכים לרדוף אחרי. כשהייתי בערך בגיל שנתיים עברנו לקריית מוצקין הבית שאנו גרים בו עד היום שם כבר קיבלתי חדר משלי. אמא מספרת שבקיבוץ כולם קראו לי "המנהלת", תמיד הושבתי סביבי ילדים, דאגתי שיסדרו יחד איתי את הגן, שרתי להם שירים בקיצור גננת קטנה. כשהייתי בת שנתיים וחצי נפטר סבי סמי אבא של אמא, אני לא כל-כך זוכרת אותו אבל אמרו לי שבהתחלה כל הזמן שאלתי איפה הוא כי הייתי קשורה אליו מאוד. סבא וסבתא היו מגיעים מטבריה לבקר אותנו לפחות פעמיים שלוש בשבוע. בשנת 1998 נפטר סבא ממחלת הסרטן והוא רק בן 58.

כשהייתי כמעט בת שלוש יצאנו לארה"ב מטעם עבודתו של אבי. חיינו בעיר אוסטיין שבטקסס, לאחר מס' ימים התחלתי ללכת לגן ילדים, וכמובן שזה לא היה קל. אמא הייתה איתי בהתחלה הרבה ולאחר תקופה מסוימת נשארתי לבד ובהדרגה גם התחלתי להבין אנגלית וגם דיברתי אנגלית, כולם צחקו כי היה לי מבטא "טקסני". בחופשות ובסופי שבוע טיילנו הרבה והטיול הגדול מכולם היה לדיסני וורלד אך רק חלק מהחוויות זכורות לי.

כשהיינו בדיסניוורלד ירד גשם חזק מאוד עם סערת ברקים ורעמים למרות שהיה קיץ חם ולח, ואז לבשנו מעלי גשם ואני זוכרת שזה נראה מצחיק מאוד. עוד חוויה נהדרת שזכורה לי היא שפגשנו דמויות מעולם המצוירים, מרי פופינס, מיקי מאוס, פו הדוב, איור, טיגר, שלגיה ועוד... קיבלתי מהם חתימות בספר החתימות מדיסני שנמצא אצלי עד היום.

הכרנו משפחה אמריקאית ויצאנו איתם לטיול אוהלים לכמה ימים. אני זוכרת שהיינו בתוך אוהל וראינו איך כל החרקים קופצים על האוהל, אמא ואני מאוד פחדנו לישון כדי שלא יכנסו לאוהל חרקים. באחד מהטיולים הרבים שלנו בילינו במוזיאון הילדים ביוסטון טקסס. אני זוכרת את "הסופר מרקט" לילדים שערכתי שם קניות וחשבון בקופה זה היה כיף אמיתי. נסענו גם למרכז החלל ביוסטון - המקום שממנו המריאה המעבורת שבה היה אילן רמון ז"ל. נכנסנו וראינו איך נראית מעבורת וטסנו בסימולאטור שהיה דומה לחללית. את החגים כמו ראש השנה וליל הסדר חגגנו יחד עם עוד מס' משפחות יהודיות שהכרנו וכל אחד בישל משהו, בנוסף חגגנו גם את החגים האמריקאים כמו חג ההודיה, וההלואין. בחג ההודיה אמא הכינה תרנגול הודו שהיה כל כך גדול עם עוד כל מיני מאכלים משונים שלא כל כך אהבתי. לעומת זאת, את ההלואין מאוד אהבתי, התחפשנו ועברנו בין דלתות הבתים ואמרנו באנגלית: TRICK OR TREAT ותמיד קיבלנו ממתקים, ובסוף הערב יצאנו עם תיק מלא ממתקים היה מאוד מהנה. אחד המקומות היפים שאני זוכרת שביקרנו בו היה ה- SEA WORLD. שם ראינו ליוויתנים שעשו מופע מרהיב ולקראת סוף המופע הם השפריצו מים על כל הסובבים. אני זוכרת שהמים היו קרים מאוד ומלוחים וממש שרפו בעיניים אך למרות זאת היה מרתק.

ביקרנו גם לפארק מים שנקרא SIX FLAGS. בפארק רכבות הרים מפחידות אבובים ודברים יפים אחרים. מאחר שהייתי קטנה גם בגיל וגם בגובה היו מס' מתקנים שלא יכולתי לעלות אבל בכל זאת היה נהדר.

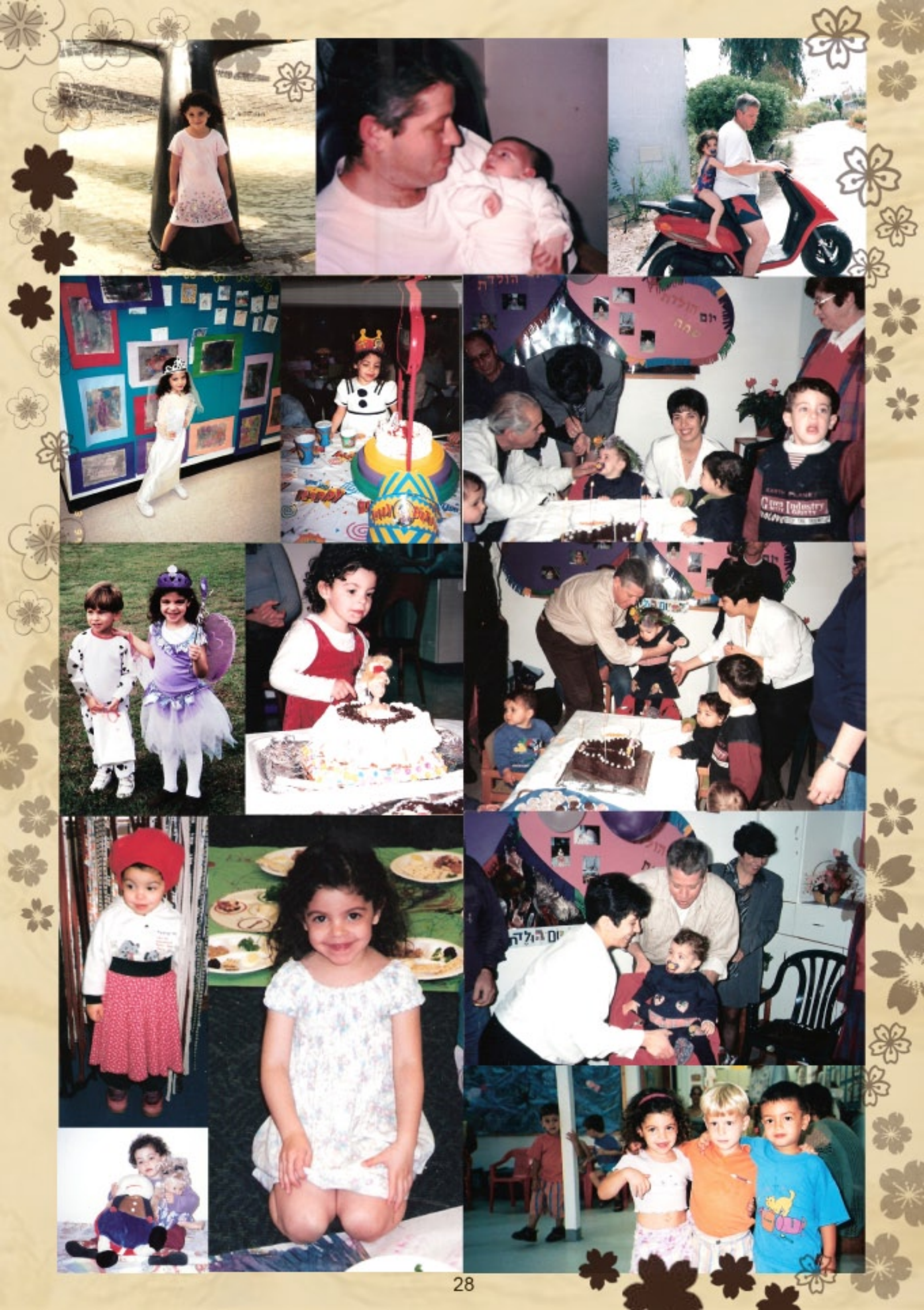
כשהיינו במקסיקו סיירנו באחד הערים שלהם שנקראת "לורדו". זה נראה ממש כמו שוק ושם קנינו סומבררו ופונצ'ואים אכלנו טאקו עם גואקמולי (אבוקדו) ושמענו את הזמרים ברחובות בהופעת שירה ונגינה.

ברחובות התרוצצו ילדים צעירים שצחצחו נעליים למי שרוצה תמורת תשלום, האנשים שם היו אדיבים מאוד ופשוטים.

למרות שהייתי בארץ זרה הכרתי שם חברים רבים חדשים וגם שם כמו כל שנה דאגו הורי לחגוג לי את יום ההולדת.

שנה אחת חגגו לי במסעדת פיצה "צאקי ציזא'ס", הרבה ילדים הגיעו, שרנו שירים ורקדנו עד שהגיעה בובת ענק בצורת צאקי (בובת דב חמוד), פחדתי מאוד והתחלתי לבכות, לא רציתי לרדת לאמא מהידיים אך בשלב מאוחר יותר כבר התחבקתי עם הבובה. יום הולדת נוסף שחגגו לי היה בבית והורי הזמינו ליצן חמוד וקראו לו "זיפי דה סילי". הוא עשה קסמים והצחיק את כולם, אמא קנתה לי עוגה עם צורת ברבי, עוגה מקסימה ויפה שעד היום אני זוכרת אותה.

לימודים

שבנו לארץ לאחר שנתיים, כשהגעתי לא זכרתי את כל החברים שלנו וגם רק חלק מהמשפחה. מאחר ורוב הזמן דיברתי אנגלית גם בבית כדי שנקלוט את השפה היה לי קשה מאוד כשחזרתי לגן ולא כל כך זכרתי לדבר עברית. ערבבתי עברית ואנגלית וכולם מאוד התלהבו, אך הילדים לא כל כך הבינו אותי. בשלב מסוים השתדלתי לא לדבר הרבה כדי שלא ישמעו אותי מדברת אנגלית וכך בסופו של דבר גם לאט לאט שכחתי איך לדבר.

המעבר לכיתה א' היה מרגש מאוד עבורי, ידעתי שאחי נמצא בבית הספר והייתי רגועה. מתן ליווה אותי ושמר עלי ותמיד דאג ללוות אותי בבוקר לכיתה ובסיום הלימודים הביתה. גם בבית הספר הייתי מהילדות הבולטות שמובילות פעילויות כיתתיות, עזרה לילדים ולמורים.

בכיתה ג' התמודדתי בפעם הראשונה בבחירות למועצת התלמידים בבית הספר ונבחרתי בכל שנה עד כיתה ו' כולל. במסגרת מועצת תלמידים שינינו את תקנון בית הספר, העברתי שיעורים בכיתות בנושאים שונים, ערכנו פעילויות בית ספריות שונות כגון: בית ספר ירוק, הימנעות מאלימות, שבוע הילד, פעילויות לחגים, ונושא חדש בנושא זמות עסקית להקמת דוכני מכירת מזון לתלמידים, עברנו סדנאות לאימון אישי ועסקי ע"י מאמן עסקי מחברת תות. בית ספר הקנה לי כלים ללמידה והתמודדות שעוזרים לי גם היום.

שני אירועים משמעותיים היו לי בהיותי בכיתה ו'. האחת הטיול לירושלים ומסיבת סיום שנת הלימודים ומסיבת בת המצווה שלי. לטיול לירושלים יצאנו מבית הספר יחד עם ההורים, סיירנו במנהרות הכותל בנקבת השילוח ובעוד מס' מקומות.... ביקרנו בכותל וערכנו טקס חגיגי שלוה בשירה ונאומים שונים, זו הייתה חוויה מרגשת מאוד.

את סיום שנת הלימודים חגגנו בטקס רשמי שהוזמן אליו ראש העיר מר חיים צורי. מאחר בשנת 2008 היו חגיגות ה-60 למדינה, נושא טקס הסיום היה 60 שנה למדינה. הצגנו על העליות השונות, התחפשנו לדמויות מעדות שונות זה היה מצחיק אך מרגש. כדי שלא ישעמם לנו חגגנו מסיבה נוספת במועדון במפרץ, רקדנו ושיחקנו משחקים שסיכמו את שש השנים בבית הספר.

מסיבת בת-המצווה שלי

את מסיבת בת המצווה שלי חגגתי ב-15.1.2008 באולמי ד'אור. בכניסה הוצב פוסטר שלי שערך הצלם, אנשים פשוט לא זיהו שזו אני, אפילו אני בעצמי לא זיהיתי את עצמי. הורי הפתיעו אותי והזמינו שני דובי גריזלי ענקיים שכיבדו את האורחים בכניסה, כולנו נראינו גמדים לידם. על כל צלחת שמתי סוכרייה עם הקדשה לאורחים "תודה על השתתפותכם". לאחר שהגיעו כולם נכנסתי לאולם בשירה לצלילי המנגינה: "CAN YOU FEEL IT", בריקוד שרקדתי עם עוד 4 חברות, מאוד התרגשתי אך כולם אמרו ששרתי ורקדתי יפה מאוד. אחרי שקצת נרגעתי נאמתי ברכת תודה להורי ואורחי שהגיעו. הורי ואחי בירכו אותי ומאוד התרגשתי. לאחר שהגישו את המנה העיקרית הקרינו את הקליפ שערך החל מילדותי ועד היום. לאחר מכן רקדתי עם אבי סולאו לצלילי השיר "את יפה" של עידן יניב. עוד אירוע שריגש אותי מאוד בבת מצווה היה כאשר התקליטן קרא לי לבוא למרכז האולם, ופתאום אימי הפתיעה אותי והחלה לשיר לי את השיר של גלי עטרי "רק מה שאת אוהבת", הופתעתי מאוד משירתה והתרגשתי עד מאוד. החברים והמשפחה עשו לי המון שמח וזו הזדמנות טובה להגיד להורי הנפלאים תודה על הכל.

מסיבת בת-המצווה שלי

מסיבת בת-המצווה שלי

מסיבת בת-המצווה שלי

שיר הכניסה לאולם

אני רוצה שפה כואק ידעו
שהיום כואק פה ייהנו
היום אני ממש ממש כבר גדולה

ואגזים פה לא סגסג כח מצווה
כאן המסיבה הכי פצצת
הכי יפה הכי גדולה במדינה

ואגזג מאושרת
ואגזג מאושרת

המסיבה הזאת היא לא אואק
אני בת 12 ממש היום
כואנו ואגזים את בת המצווה

זהו יואק ממש ממש הדדדים
אני נמצאת ממש בענינים
ניפגש עכשיו
אורגיוס יקריוס

ואגזג מאושרת
ואגזג מאושרת

ברכה מההורים ומתן לשחר

כי את ילדה מאד אהראי
ומאד עצמאית
אפשר עייד עוז הרבה אספרי,
אך הווכנית עוז רבה, ולכן נקצרי.
מי ייגן וממשיכי אהרות אהנו למי
אהיות נהדרת ומוצלחת!
ולסיום נאמר: "הצלוי וסלי
ואת הטוב שבך אכולנו גאי"!

אתך תמיד נאהב, בלב גדול ורוב,
בכל עונה, בכל מצב:
בקיץ, בחורף, באביב ובסתיו
אמא, אבא ומתן

ערב טוב קהל נכבד,
ערב טוב לכל אחד.
בשעה טובה ומוצלחת
ועם גאווה בלב והרבה למי
גריסר שנים שעברנו עד האום
נציינ בשמחה, ומגוז היום.

אפני גריסר שנים גינוקת מקסימה נולדה,
גינוקת מאודה עיניה גדולות
שקטה וטובה, שלא עשה שום בעיות
הייתה גביבה, נמדה אכואם,
לא הייתה כמות בכל העולם.
השנים גופו, עברו ביעף
ובהן דפדפנו דף אגר דף.
והנה עתה עומדת אמולנו
שגרי, נערה בזרת שצמחה בגוכנו.

שגרי שילנו
את מיומדת, את שונה,
את אהראית, את נבונה.
גאמידה טובה, בג אהפארת, ומכרה נהדרת,
שבגאומים רבים מתעניינת
בעלת גוש איופי,
ואסתטיקה אצלך היא אלא דופי.

אצל אירה מתמידה ורוקדת
מקווה אעשות קריירה צוהרת
בנשינה עז אורגן את מצטיינת
צילה ממך כל פעם מגדש מתפעלת

שגרי, את בת גברה ואמות
שבכל דבר ועניין אפשר עזיה אסמוך.
כשטילויס עייד אעשות משימה,
געשי אותה היטב וברוב גוכמה.

דרשה של שחר

גודה על הענקת זכות הבחירה
כדי שאבין בין הטוב לרע.
מי ייגן ואגשים בעבורכם את הציפיות,
ושגהיו עימי ולצידי עוד שנים רבות וטובות.

סבא רינה יקרה,
כא יום אחדש אלא אני גודה
על שנתן לי את הזכות להיות נכדך הראשונה
מי ייגן ומצבי אריוכח ימים ובריאות טובה.

זה הרגע אהזכיר
את סבא סמי וסבא אסני
שלא זכו להגיע ליום שגמתי
אך זיכרוןם תמיד עמוק בלשתי.

גודה אגרונה מיוחדת ומאה
לבררים, לאורחים ולכל מי שבא
לפגש אתי היום את גיזת בת המצווה,
מקווה לפגוש את כולכם גם בגמולה.

הורים יקרים, משפחה יקרה,
אבררים ואורחים נכבדים.
היום, אני גוגזת את בת המצווה
ואני גוייבת אהודת שאני נרגשת וקצת נבוכה.
אחרת שמי שאיתי מכיר הכירח מעמיקה
ידע אומר כי אינני סובלת מפגז במה.
בדרך כלל בן או בת המצווה
נוהגים לשאת דרשה.
אך אני בגרתי בדרך קצת שונה
פשוט אומר גודה.
כי גודה היא מילה שאחרים אנשים רבים,
הורים, אבררים ואפילו אצרים.

גודה אהורי ומשפחתי
על ימים טובים ואינספור עידודים.
על כך שגמתי אתם עומדים לצידי
גומכים מקשיבים או סגם מהבקום אתי.
קשה לתאר גמושת רק בחינים
אכן אצריך גם המון נשיקות ומיבוקים.

אתם לא משפחה רגילה
אתם בשבילי ממש גולז הברה.
משפחה שנתת גמושה לב
שיש מישהו שאיתי תמיד אהב.

מאז שאני זוכרת את עצמי אני אוהבת לרקוד וזו גם הסיבה שנבחנתי והחלטתי ללמוד בבית הספר לאומניות "רעות".

בזמן כתיבת שורות אלו סיימנו את המופע "קפה מחול" הראשון שלנו, ההורים ואורחים נוספים שצפו במופע התרגשו מאוד ואמרו שהייתה הופעה מדהימה. עוד כשהייתי בחו"ל נרשמתי לחוג בלט קלאסי וסטפס, כשחזרתי ארצה התחלתי ללמוד התעמלות אומנותית אך מאחר ואהבתי יותר בלט המשכתי ללמוד בלט קלאסי. לאחר מספר שנים עברתי לסטודיו אחר ששילב גם את הבלט הקלאסי וגם את ההיפ-הופ ומחול מודרני.

במסגרת החוגים בהם השתתפתי נסעתי לתחרויות הן בארץ והן בחו"ל. ברוב התחרויות זכינו במקום הראשון ואפילו בגרנד פרי.

אחת התחרויות שהשתתפתי הייתה בבולגריה שם זכינו במקום הראשון מתוך 40 מדינות שהשתתפו בתחרות.

עוד אהבה גדולה שלי הוא לימודי נגינה באורגן ופסנתר מאז היותי בת 10. למדתי לנגן על אורגן ופסנתר והשתתפתי במס' קונצרטים.

אחד הדברים שאני עושה בשעות הפנאי המעטות שיש לי הוא קריאת ספרים.

מאז היותי בכיתה ה' אני מתעסקת ביצירה עם חרוזים, הכנת שרשראות, מוביילים, טבעות צמידים ועוד....

נוולדתי

נוולדתי

אירועים בשנת הולדת

5 בינואר - השב"כ מחסל את יחיא עייש, מבכירי ארגון הטרור חמאס, באמצעות טלפון סלולארי ממולכד.

10 בינואר - חוסיין מלך ירדן מגיע לביקור ראשון בל-אביב.

20 בינואר - יאסר עראפת נבחר למשרת יו"ר הרשות הפלסטינית.

11 באפריל - נפתח מבצע ענבי זעם בדרום לבנון.

29 במאי - הבחירות לכנסת הארבע עשרה ולראשות הממשלה, שהתקיימו בשנת 1996, היו הבחירות הראשונות שבהן השתמש הבוחר בשני פתקים - האחד לבחירת רשימה לכנסת, והשני לראשות הממשלה.

18 ביוני - בנימין נתניהו מציג את ממשלתו בפני הכנסת ומתחיל את כהונתו.

5 ביולי - נולדה הכבשה דולי, היונק המשוכפל הראשון בעולם.

27 באוגוסט - נפטר המלחין הישראלי, יאיר רוזנבלום.

1996

נולדתי במזל גדי, מזל גדי הוא אחד משנים עשר המזלות שבגלגל המזלות. באסטרוולוגיה המערבית "בן מזל גדי" הוא מי שנולד בין ה-22 בדצמבר לבין ה-20 בינואר (לערך).

פרופיל המזל

מזל גדי שייך ליסוד האדמה, ולקבוצת המזלות הקרדינאליים. הגדי נשלט על ידי שבתאי, שמכריח אותו לפעול בצורה מאוד ממושמעת. אולי בגלל זה הגדי זקוק מאוד למסגרות מחייבות כדי ליצור לו שדות פעולה. קשה מאוד לגדי לפעול בצורה ספונטנית כמו הקשת או הטלה. הוא נחשב למזל עצור, סגור ומאופק, שמנסה להיות תמיד בשליטה. למרות זאת, עמוק בפנים הגדי מאוד... ביישן, כן, כן. לכן הוא בונה מגיל צעיר חומה קטנה ובלתי נראית שתשמור עליו, ולשם כך הוא משתמש במסגרות.

הגדי הוא מזל שמאוד מקשה על עצמו: קשה לו להאמין שבאמת אוהבים אותו, והוא ביקורתי מאוד על פעולותיו. הוא זקוק למסגרות פעולה בהן יוכל לבטא את עצמו, כי הן עוזרות לו לדעת בדיוק איפה הוא עומד. בגלל חוסר האמון הבסיסי שלו בעצמו, הוא זקוק להערכה יותר מאשר לאהבה. אהבה היא מקום מוזר, משתנה ולא יציב שיכול תמיד להיעלם, אבל הערכה נשארת, כי היא מבוססת על פעולות ועובדות, ולא קריזות בלתי ברורות. זו הסיבה שהגדי זקוק להצלחה שנראית לעין, חומרית או רגשית. הגדי נוטה לעלות מעלה בסולם בעיקר כשהוא מבוגר יותר מעמיתיו. הביישנות הטבעית שלו גורמת לו לצאת מהקליפה הרגשית בדרך כלל רק באמצע שנות השלושים. עד אז, הוא ירגיש מבוגר וקצת שונה מהסביבה. בבגרותו הוא נותן גז, מוצא את מקומו, בונה לעצמו מסגרות מחייבות, ומתחיל לפרוח. בגלל שהוא כל כך רציני, עם חוש הומור מיוחד וציני ששומר על פוקר פייס, אפשר לראות גם את חיוכו הקטן המפורסם בזוית הפה, הלא הוא חיוך הגדי... מאפיינים נוספים של הגדי הם:

- מחויב לצמיחה פנימית וצמיחה חיצונית בו זמנית.
- סומך על תכונותיו כמו: התמדה, חסכנות, משמעת, אמינות ואחריות.
- נוטה לחוות ולהשיג קודם את הדברים החיצוניים (תארים, מקצוע נחשב, כסף וכד') בתקווה שאלו יאמדו את ערכו הפנימי. לאחר התנסויות חוזרות ונשנות באותם תחומים ההישג הופך לערך פנימי.
- מעמיד את עצמו בתחרות תמידית לשיפור הישגיו שלו.
- חזותו המאופקת שמסתירה את עולמו הפנימי והדברים שרוחשים בו, גורמת לו להראות בעיני הסובבים אותו כאדם קר נוקשה ומנוכר.
- לקיחת אחריות אישית הינה תכונה גדיית מאד. והיא נובעת מכך שהגדי סומך על יכולותיו יותר מאשר על יכולותיו של האחר. הגדי אינו נוטה להטיל אשמה, על האחר, בעת כישלון ומעדיף לשאת באחריות אישית.

הזמן- הינו המשאב היקר ביותר בעולם, מאחר שלא ניתן לעשות שימוש חוזר בזמן שחלף ומכאן חשיבותו בעיני בן מזל גדי ונטייתו שלא לבזבז אותו. לכן הוא מאמץ את עצמו לתכנן את הזמן באופן מדויק וחסכוני כדי להגיע למטרה מהר ובעיתוי הנכון.

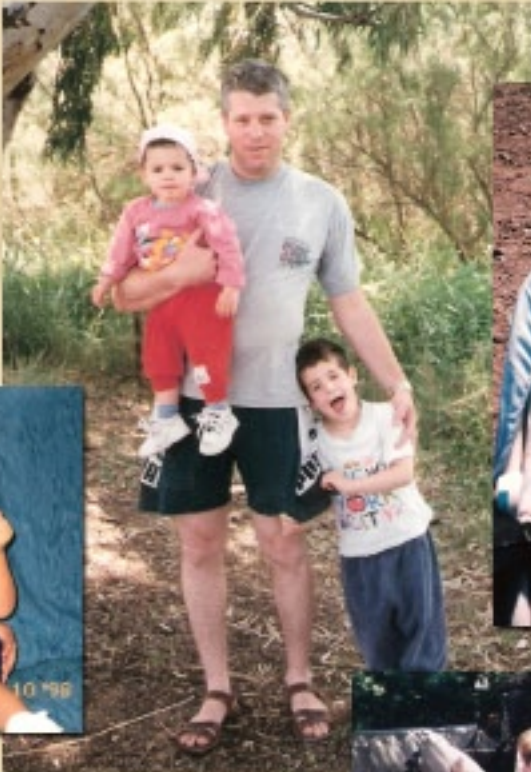
נולדתי במול גדי

קיימים שני טיפוסים גדיים:
טיפוס ראשון - חשוב לו להיות בעל קריירה ובו זמנית בעל משפחה ולחוות הורות
אולטימטיבית.
חשוב לו לחנך את ילדיו לערכים, למשמעות ותרומה חברתית.
הצלחת ילדיו תעיד על הצלחתו כהורה.

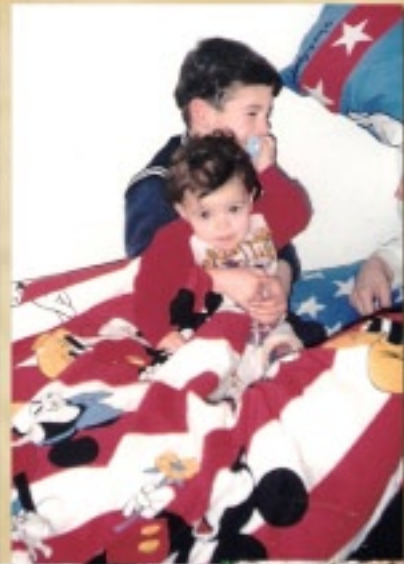
טיפוס שני- שאפתן והישגי אף הוא, אך בניגוד לטיפוס הראשון הוא אינו
מתפנה רגשית ליחסים אינטימיים ומעדיף לבלות לבד עם עצמו.
ברגע מסוים בחייו הוא יחווה משבר בו יחוש ריקנות ויבין שללא שותפים למסע
אין ערך להישגיו.
משפט מפתח על הגדי:
הגדילה של הגדי היא מילד עם "שוטר פנימי" המכוון את חייו,
לבוגר מנחה ומנהיג המכוון את חייהם של רבים.

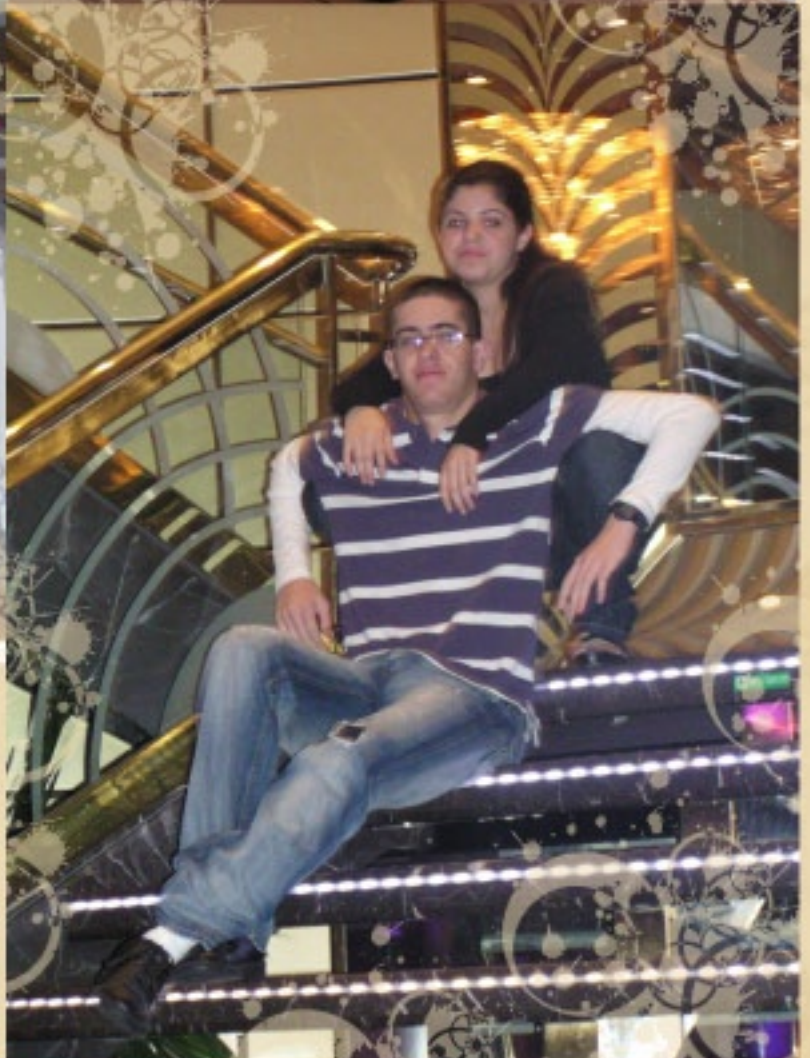
מתן ואני

מתן ואי

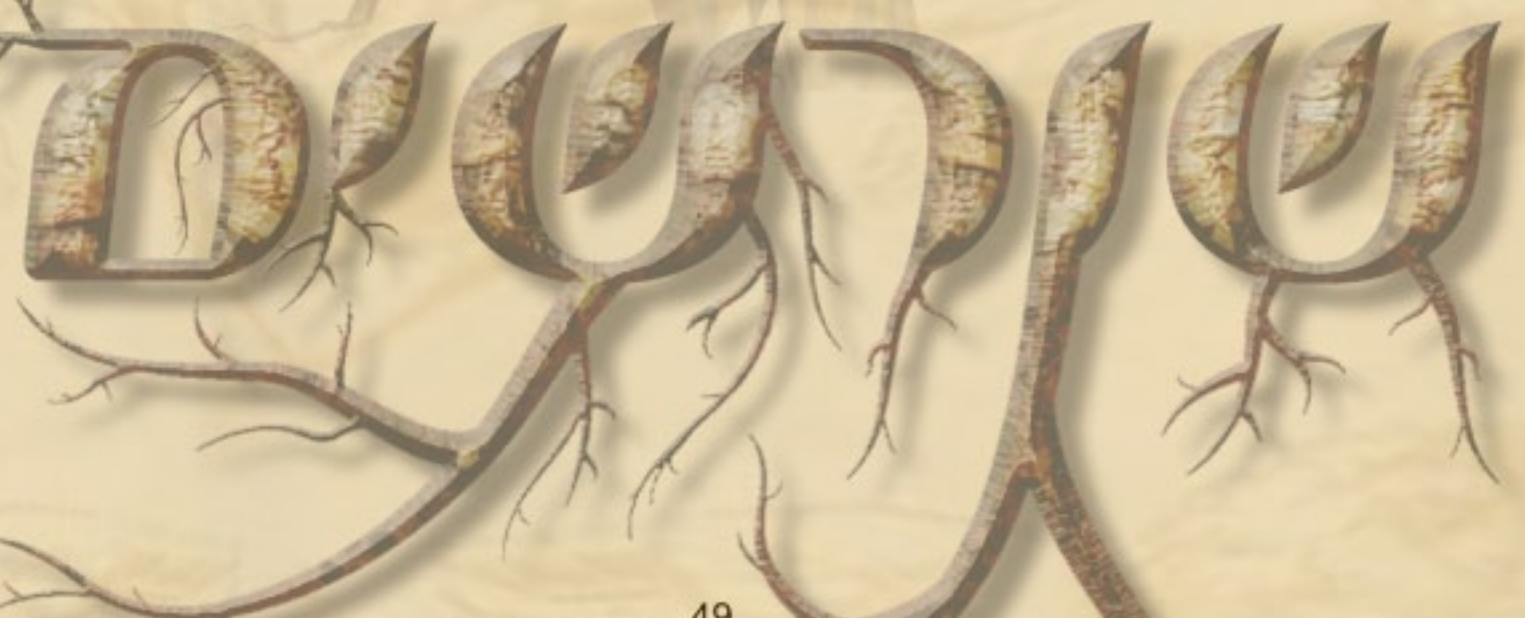
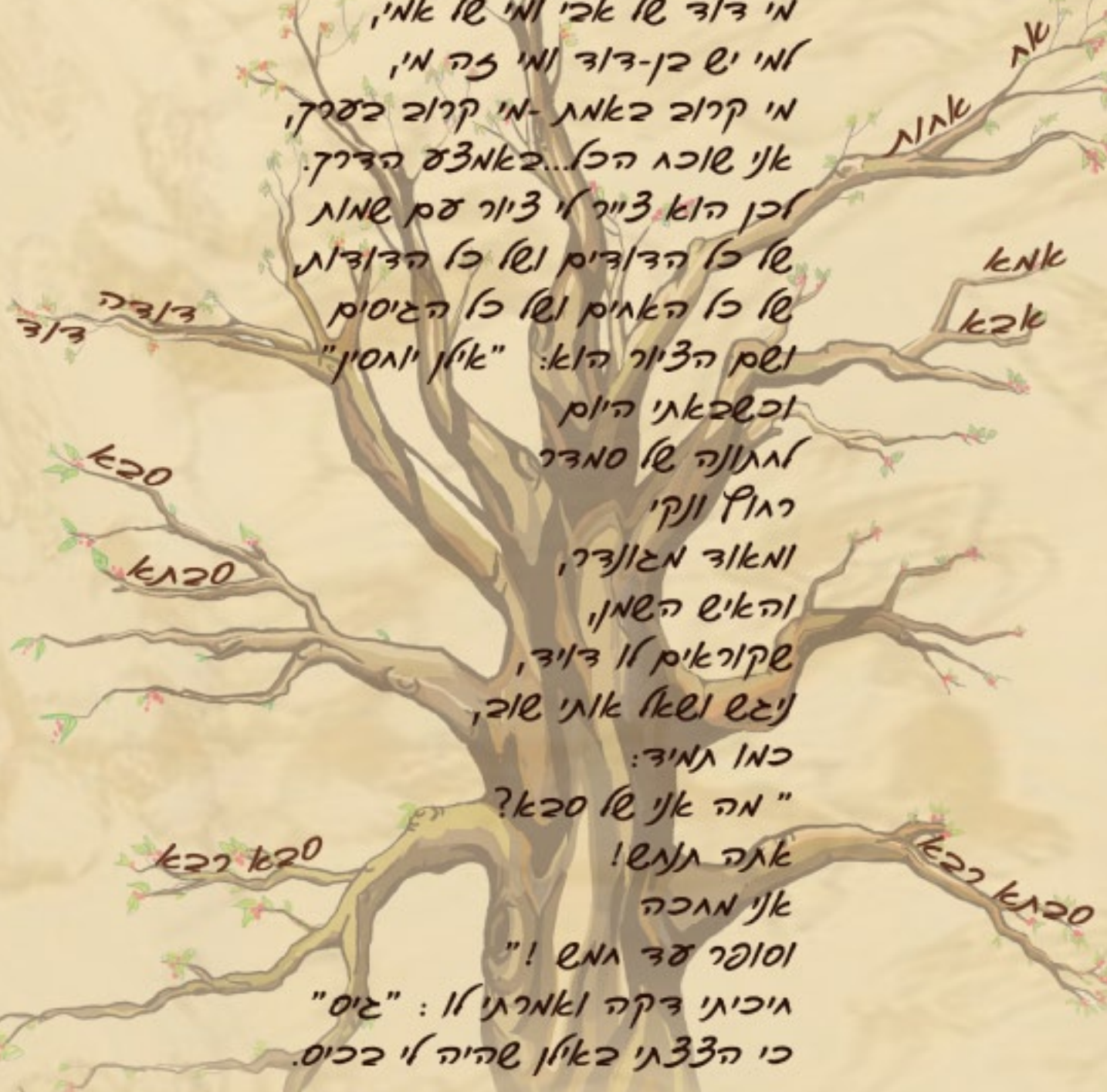
מתן ואני

המשפחה וקהילה

תהית בנימין

אחי, כשכבא מסביר אי מראש
מי האנשים שאני אמור לפגוש -
מי דוד של אבי ואי של אחי,
אמי יש בן-דוד ואי זה מי,
מי קרוב באמת - מי קרוב בעסקי,
אני שוכח הכל... באמצע הדרך.
זכן הוא צייר אי ציור עם שמות
של כל הדודים ושל כל הדודות
של כל האחים ושל כל הגיסים
ועם הציור הוא: "אילן יומטין"
וכשבאתי היום
אמננה של סמדי
האץ ונקי
ומאז מנודי,
והאיש השמן,
סקוראים או דוד,
נגש ושא אמי שוב,
כח אחי:
"מה אני של סבא?"
אתה אמר!
אני אמר
וסופר עם אמר!
מיכתי דקה ואמרת או: "גיס"
כי הצייר באילן שהיה אי בכיס.

משפחתי המורחבת

מכל

קצוות תכל

סבא רבא חיים, אביו של סבא זלמן

חיים סבא של אבא, נולד בליטא בשנת 1914, הוא היה תופר מוצרי עור, במהלך שנותיו בחו"ל. בתקופת המלחמה והשואה ברחו הוא ומשפחתו לרוסיה וחיו בסיביר, על מנת להישאר בחיים. בשנת 1957 עלה עם אשתו ובנו זלמן (סבי), לארץ והגיעו לישוב אבן-יהודה. בארץ הוא היה פרדסן, ועבד בפרדסים באזור השרון. לאחר שהתבגר עבד במפעל פלסטיק באבן יהודה, עד שנפצע באחת המשמרות וחתך את אצבעות ידיו.

סבא חיים התאלמן בשנת 1965 ועבר להתגורר רוב הזמן בבית בנו וכלתו (סבא זלמן וסבתא אסתר).

סבא חיים נפטר בשנת 1995, בעודו יושב ליד שולחן האוכל ללא כאבים וסבל.

סבא רבא חיים ואבא שלי זהר

סבתא רבא שיינה, אמו של סבא זלמן

הרבה אינפורמציה על סבתא שיינה אין. ידוע שנולדה בליטא.

שיינה באידיש פירושו - יפה

עלתה לארץ בשנת 1957 והייתה עקרת בית. סבתא שיינה נפטרה ממחלה בשנת 1965.

סבא שלי - זלמן סלוצקין

שם פרטי: זלמן (זיגמונד)
שם משפחה: סלוצקין
תאריך לידה: 27/9/1933
תאריך פטירה: 4/11/1983
מקום לידה: ליטא, פולין

הרבה פרטים על סבא ומשפחתו לא הצלחנו לאתר, מאחר וסבא נפטר לפני הרבה שנים ולא נותר אף אחד מבני משפחתו.

סבא נולד בליטא שבפולין להורים חיים ויפה (שיינה) סלוצקין.

אביו היה תופר דברי עור ואימו הייתה עקרת בית.

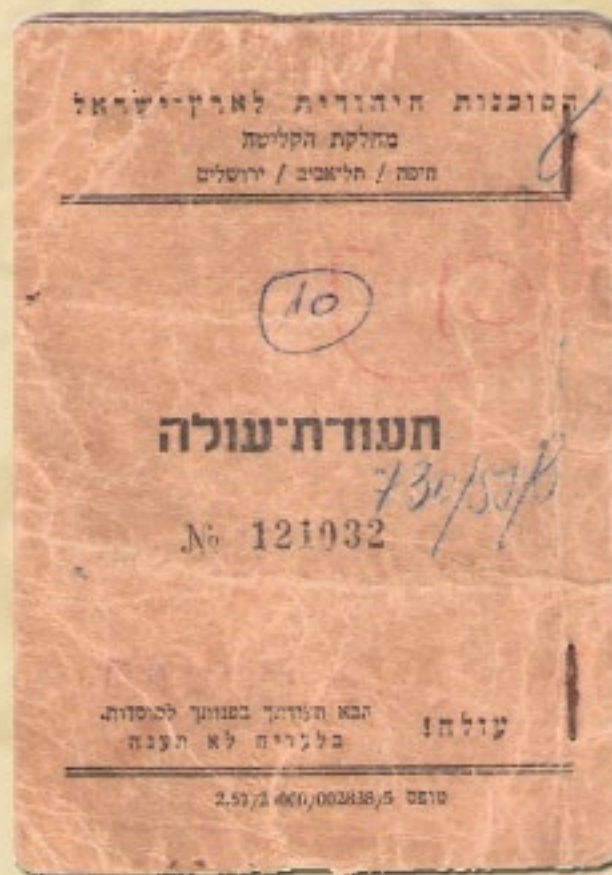
עפ"י הסיפורים של סבתא אסתר ואבא שלי אנו יודעים שהמשפחה ברחה בזמן המלחמה לרוסיה וחייה בסיביר.

סיפור מוזר ששמע אבי מסבא זלמן היה: כשהיה נער בסיביר היה לו סוס מאולף

שאיתו היה רוכב ליערות, יום אחד דהר סבא על הסוס ליער, פתאום החל לרדת גשם חזק וסבא רכב על הסוס מתחת לעץ ענק כדי להסתתר מהגשם. הסוס סירב להישאר מתחת לעץ וברח משם עם סבא, דקה לאחר מכן פגע ברק בעץ ושרף אותו.

סבא זלמן בצבא

תעודת עולה של סבא

סבתא שלי - אסתר סלוצקין

שם פרטי: אסתר (אתל)
שם משפחה: וייסברג (לפני הנישואים)
סלוצקין (אחרי הנישואים)
תאריך לידה: 10/12/1932
תאריך פטירה: 28/12/2006
מקום לידה: מז'ריץ, פולין

סבתא נולדה בעיירה מז'ריץ להורים מיטל ויהודה לבית וייסברג. אביה היה סוחר תבואה ואמה עקרת בית. הם היו 6 אחים ואחיות, בן אחד וחמש בנות: אהרון, רחל, פיגה(ציפורה), אסתר (אתל), אינדה וגליה. בעיירה מז'ריץ שבה חיו, הייתה קהילה יהודית מפוארת שמנתה כ- 3500 יהודים. העיירה שכנה בסמוך לגבול הפולני רוסי וכ-45 ק"מ מהעיר המרכזית "רובנה" בפולין. העיירה נודעה בעולם היהודי ומוכרת כמקום הולדתו של הרב דב המגיד שנקרא "המגיד ממז'ריץ" שפעל בה 200 שנה, שלימים נודע בעולם חסידות כתלמידו וממלא מקומו של הבעל שם-טוב.

בעיירה היו בית כנסת גדול ושני בתי ספר יהודים "תרבות" ו"אור תורה". מרביתם של יהודי העיירה עסקו במסחר זעיר ואביה של סבתא שלי, יהודה, היה סוחר תבואה.

אדם גבוה ורחב כתפיים, שפרנס את משפחתו בכבוד. היה דתי ומאוד מכובד ומקובל בקרב קהילת מגוריו, הן על היהודים, והן על הגויים. הוא שמר על אורח חיים דתי מסורתי.

האם מטל הייתה עקרת בית, גידלה את ילדיה, והקפידה על קיום בית יהודי, וזאת כשבחצר הבית ובסמוך גרה גם סבתה של סבתי דודיה ודודותיה. לסבתי היה אח בכור ששמו היה אהרון והיא הייתה הרביעית מהבנות. שפת הדיבור בבית הייתה יידיש והבית היה דתי. בחגים ושבתות נהג האב ללכת לבית הכנסת המרכזי בעיירה ובבית נהגה האם להדליק נרות שבת ולקיים את כל מצוות ומנהגי הדת כהלכתם.

סבתא אסתר למדה בבית הספר "תרבות" ובאמצע כיתה ב' פרצה המלחמה. בספטמבר 1939 חצו הגרמנים את הגבול לפולין. השלטון הרוסי פנה לממשלת פולין בבקשה לעבור את הגבול אך הפולנים סירבו ולכן נכנסו הרוסים בכוח, וב-17 לספטמבר הגיע לעיירה הצבא האדום.

במשך שנתיים חיו תחת שלטון רוסי שארגן מחדש את החיים. למרות שכל העסקים בעיר עוקלו ע"י הרוסים, ידעו הרוסים לנצל את כישוריהם של היהודים ומצבם היה סביר.

חייה המוגנים וילדותה המאושרת של סבתא, בחיק משפחתה, נקטעו באחת כשפלו הגרמנים הנאצים הארורים לעיירה.

ב-2 ביולי 1941 הופיעו בעיירה האופנוענים הגרמנים הראשונים שהחלו להשתולל ולשבור חלונות. "אני זוכרת שפחדתי נורא" סיפרה סבתא, "לפתע הגיעו לביתנו גרמנים ואוקראינים ורצו לקחת את אחי אהרון מכיוון שגזז את שער ראשו לקראת הגיוס לצבא הרוסי. אבי התנגד בתוקף והם ויתרו".

באותו הזמן החלו בעיירה מעשי שוד וביזה ע"י גויים פולנים ואוקראינים. הם נכנסו לבתי היהודים לקחו מצרכי מזון ובגדים והחלו גם לקצץ זקנים של יהודים.

לאחר כמה ימים של סיוט כאשר כל עולמה נהרס, אספו את כל היהודים, וכל יהודי מגיל 14 עד 60 חויב לענוד סימן "מגן דוד" על ידו השמאלית.

" למחרת לקחו את אבי ועוד כ-160 איש עם אתים בידם "לעבודה". הגרמנים רצו שהם יחפרו בורות והכוונה הייתה שיחפרו קבר אחים גדול. לפי הסיפורים סירב אבי לחפור ואמר שלא יחפור קבר למשפחתו ולעצמו, והוא נורה במקום. את אחותי הגדולה רחל שלחו לעבודות כפייה ואמא נתנה לה כסף ואמרה לה שישנו גוי אחד בבטיסט, מהעיירה ליפקה שמכיר את אבא ושהיא תברח אליו, תיתן לו את הכסף ואולי הוא יסכים להציל חלק מאיתנו. אחותי רחל ברחתה אל הגוי ולאחר שהסכים להחביא אותה ברחתי אני בעזרת משפחה יהודית שהלכו לכיוון הגטו וידעו איפה ביתו של הגוי, והצטרפתי לאחותי. גליה אחותי הקטנה, נמסרה למשפחה נוצרית, שם גידלו אותה כנוצרית לכל דבר, ולאחר המלחמה היה קשה לשכנע אותה לחזור למשפחה. אימי ועוד אחות נהרגו בגטו ולפי השמועות אחי אהרון ועוד אחות ברחו ליערות ונהרגו שם שבוע לפני סיום המלחמה".

ועוד מספרת סבתא: " אותו הגוי חפר לנו בור לשני אנשים מתחת לדיר חזירים. הבור היה צפוף ומסריח, כל היום ישבנו בבור ללא אוכל ומים. הגוי שחי לבדו ללא משפחה היה עובד במשך היום ובלילה כאשר היה מאכיל את החזירים היה יורד אלינו ומביא לנו מעט לחם וכוס מרק מקליפות של תפוחי אדמה.

מידי כמה לילות יצאנו לכמה דקות כדי להתפלל לישו לפי בקשת הגוי. לילה אחד הופיעו בחצרו שני בחורים יהודים צעירים, אחותי רחל ביקשה מהגוי שיחביא אותם אחרת הם יהרגו בידי הגרמנים. הגוי הסכים לאחר שאנחנו הסכמנו שיוריד לנו ממנת האוכל הדלה שלנו. וכך חפר הגוי עוד בור בצד השני של החצר והציל עוד שני יהודים. כך חיינו שנתיים כאשר אנו סובלים מתת תזונה (רעב), נשיכות של עכברים ומלאים פשפשים.

יום אחד הגיע הגוי לבור והודיע לנו שהמלחמה הסתיימה, נתן לנו מעט בגדים ושלח אותנו בלילה כדי שלא ידעו שהוא הציל יהודים. הלכנו יחד עם שני הבחורים חזרה לעיירה. הגענו לבית שלנו וראינו שהוא הרוס לגמרי. התאספנו כמה יהודים בודדים בבית שכן ואז הגיעו הרוסים ונתנו לנו אוכל. אז, התברר גודל האסון מכל 3500 יהודי העיירה נשארו בערך 50 איש."

לאחר שהרוסים קיבלו את השלטון רחל אחותה של סבתא החלה לעבוד וסבתא חזרה לתקופה קצרה ללימודים.

בשנת 1945 הם הגיעו לעיר לודג', רחל עבדה, סבתי וגליה אחותה נשארו בבית. באותה התקופה הצטרפה סבתא ל"עליית הנוער" ונלקחה לכפר "פרידלנד" שם עבדה ברפת. רחל אחותה הגדולה עברה בעזרת ארגון ה"גוינט" לגרמניה שם הכירה בחור מהעיירה, דוד שמו, שנלחם עם הרוסים נגד הגרמנים, הם רצו להתחתן. התנאי של רחל היה, שהוא יצטרך להמשיך ולדאוג לסבתי ולאחותה גליה.

סבתא מספרת:

"בתחילת שנת 1949 הגענו ארצה לנמל חיפה עם אוניית המעפילים "עצמאות". המצב בארץ היה קשה - גם הביטחוני וגם הכלכלי, אלו היו שנות צנע. לקחו אותנו למחנה דוד, הקליטה הייתה קשה, ללא משפחה תומכת, ללא שפה, חוסר מקצוע וכסף.

תחילה התגוררנו במעברת העולים במחנה דוד, שם גרנו בצריף משותף לעשרה אנשים. משם עברנו למעברת אוהלים בקריית שמואל ובכל פעם שנשבה רוח חזקה התהפך האוהל ונחשפנו לגשם ולחוסר כל.

בו זמנית למדתי קצת עברית וגויסתי לצבא, הייתי בתל השומר עברתי קורס אחיות ושירתתי בחיל האוויר במרפאת "מחנה דוד" ששמה כיום מרפאת רמת דוד בבסיס רמת דוד.

לאחר מאמצים רבים הצליחה אחותי ובעלה לקבל דירת חדר בקריית ביאליק, שם חיינו שש נפשות יחד.

לאחר שחרורי מצה"ל התחלתי לעבוד בביה"ח רוטשילד כאחות שם עבדתי כ-30 שנה. את בעלי הכרתי בארץ בשנת 60 בחתונת מכרים ולאחר כשנה התחתנו. בשנת 62 נולד בני הבכור יהודה, אח"כ בשנת 65 אביך זהר ואחרון חביב שי בשנת 68.

בשנת 83 נתאלמנה סבתי, סבא נפטר, והוא בן 50, מדום לב פתאומי. במהלך כל השנים שלאחר מכן המשיכה סבתא לעבוד קשה לתמוך ולגדל את שלושת בניה. בתחילת תקופת הפנסיה טיילה סבתי הן ברחבי הארץ והן בחו"ל כאחד. הטיולים האחרונים שעשתה עם דודתו של אבי רחל ובנה אריה. טיול שורשים לעיירה בה נולדה וכן במחנות ההשמדה השונים. הטיול היה קשה והחזיר אותה אחורה לתקופת המלחמה ועד שהצליחה להתאושש לקח זמן רב. סבתא הייתה מכינה לנו הנכדים מטעמים וכמובן עוגות יום הולדת ולא פספסה באף יום הולדת את עוגת השוקולד המדהימה שלה.

עם מותה של אחותה רחל בשנת 2001 שהיו קשורות מאוד במהלך כל שנות חייהן, החל מצבה הבריאותי של סבתי להידרדר.

עד שבתאריך 28/12/2006 נר רביעי של חנוכה, שגם היה יום ההולדת של בת דודי רון, נפטרה סבתא בפתאומיות.

סבתא שלי הייתה נאמנה מאוד ואהבה את משפחתה בכל מאודה, עזרה ותמכה ככל שיכלה. לי תמיד הייתה אומרת "שיינה פונם (פנים יפות באידיש) ילדה שלי". אהבנו מאוד אחת את השנייה.

סבתא מאוד ציפתה וחיכתה לבר המצווה של אחי מתן, וכשהודענו לה שנעשה גם מסיבה פרט להנחת התפילין בבית הכנסת, מאוד התרגשה. לצערי היא נפטרה כחודשיים לפני בר המצווה שלו.

אני בטוחה ששמרה עלינו מלמעלה וראתה כיצד התאחדה כל המשפחה, לחגוג לכבודו את בר המצווה למרות העצב והכאב הרב על מותה, ועל אף שמיום מותה עד למסיבת בר המצווה עברו חודשיים לא הסכימו דודי (יהודה ושי אחים של אבא) שנוותר על המסיבה המתוכננת ודרשו בתוקף שנחגוג למתן כפי שתוכנן מההתחלה.

אני אזכור ואוהב את סבתא שלי לעולם ועד!

יהי זכרה ברוך

(כתב יהודה, אמיו הכור של אבא שלי)

אמא !

שנה גרשה היעה ואנו נותרנו באשדוד ואפנו רועד, אמא, מרוב געגועים אייך.
 הצער כה רב, היגון כה קודר, כאב גר כה ער אנוכנו אודר, החוג לא מוכן לקבל,
 האזן מסרב לשמוע, האב כוכה כל הזמן, העין לא פסקה מאדמוע.
 אודש אלף מאז האכת בדממה והתרת אוננו החומים על פני האדמה.
 מבקשים אנו אספר לך על האנשים הרבים שהגיעו בחיוב, והשתל באלנו,
 אלוק לך כבוד אגרון. גברים, משפחה, ילדים שגיבאל, כולו ונכדים.
 בצניעותך, ובטוב איבך גיבאל אוננו, כניצולת שואה שהתיימרה בגיל 7,
 ושרדה את כל גאלת השואה. עזית ארץ והקמת דור גרש, שושה בני 6 נכדים
 זוהי גדולתך זהו ניצחונך. עכשיו אפשר אומר שאנו יהודה, זהר ושי כבר לא ילדים
 ובמעמד זה מבטיחים אנו לך כי נמשיך להיות מאוכזבים, נמשיך להיות אנשים טובים,
 עובדים ואוהבים ואגדל את הדור הבא כרוא זו.
 כולם אנו אומרים תהיו גזקים, זו דרכו של עולם. אך באיזה עולם מתנהג כך הטבע?
 מטלטל את גיילנו, אוקה מהם את הצבע? ובאיזה עולם מעוות קו הגייל כך לגדע.
 אכן, יש דברים נסתרים, לא נבין - לא נדע, זה עולם מוזר קשה בו אמיות
 אך אנו נמשיך קדימה והעולם ימשיך להיות
 אודש בצמח יביא איתו סוף אשנה שאלפה וסימן אשנה גרשה, דור ילך ודור יבוא
 ואת גלווי אוננו ממקומך בעולם הבא ומביטי עיילנו באהבה בשעת מכאוב או מסיבה.
 אבטל יהיה כך צער שא לא אוק, שא לא שם, אך וודאי תגאי על המשפחה שהקמת
 על הבית הגם.
 נאמי בשלום על משכבך, אמא, ועולם לא תהיי אבד,
 אנצח נכור אתך ויהי זכרך כרוך אעד !

מכתב פרידה לסבתא,
(כתבה בת-דודי רון)

ביום ההולדת שלי נפטרת ביום שאני הכי אוהבת.
אי היה עצוב מאוד לשמוע שנפטרת ובכיתי ללא הפסקה.
יהיה לי מאוד קשה שלא תהיי אתי יותר תמיד.
בגעים בזית אתי וארומות אכאלנו ביחד, תמיד אהבת ודאגת ושימחת אתי ואני אתך.
אכאלנו עצוב וקשה, וכאלנו מתגעגעים.
אני אמרתי לכולי שהיא הפסידה סבתא מיוחדת ועכשיו את רואה אתי מהשמיים.
ואני לא אתך, אבל את תמיד תישארי בליבי אישה וסבתא שאני מאוד אוהבת אתך.
תמיד אתך אצכור ואת כל הטוב שהיה לנו ביחד.

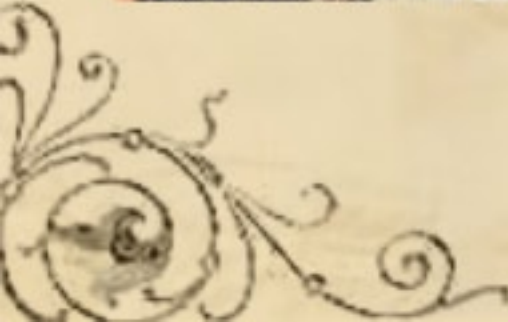
נכדתך האוהבת תמיד, רון סאוזקין

איסוף פנים 0741
 הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
 מחלקת הקליטה
 חיפה / תל-אביב / ירושלים
 עמוד תעודת
 מס' 9806
תעודת-עולה
 № 9806
 בית מילוי קרית יואל
צולרה הבא מעדותך בפנותך למסדות.
 בלעדית לא תענה.

תעודת עולה של סבתא אסתר

רחל, אחותה של סבתא אסתר - דודתו של אבא

שם פרטי: רחל
שם משפחה: וייסברג (לפני הנישואים)
חיטרמן (לאחר הנישואים)
תאריך לידה: 14/2/1923
תאריך פטירה: 15/12/2001
מקום לידה: מז'ריץ, פולין.

רחל הייתה הגדולה בבנות משפחת וייסברג, עזרה בעבודות הבית כמו שאיבת מים מהבאר, הבאת מצרכים הביתה וכו'.

בעת המלחמה עם בוא הנאצים לעיירה ב-1941, הצליחה לברוח עם סבתי לכומר בפטיסטי שהחביא אותן.

בשנת 1945 נישאה לדוד ז"ל והם החליטו לעלות ארצה, יחד עם שתי אחיותיה. רחל הייתה אישה חרוצה, עבדה תמיד קשה מאוד עזרה לבעלה בגידול פרות, עופות וסוסים. עזרה לו במכירת נפט, ניהלה משק בית וגידלה את ילדיה ואחיותיה. רחל הייתה אשת משפחה ודאגה לליכוד המשפחה.

תמיד תיזכר בטוב ליבה, נדיבותה ושמחת הנתינה והאירוח שלה.

רחל הייתה אישה צנועה, חכמה ונעימת שיחה.

לדוד ורחל נולדו שני ילדים: אריה חיטרמן נשוי לנוגה ולהם שני ילדים אביעד ומור. אחותו של אריה, מיטל ולה הבן דור.

רחל נפטרה בשנת 2001 לאחר מחלה קשה.

יהי זכרה ברוך!

רחל ז"ל ואריה בנה

גליה, אחותה של סבתא אסתר - דודתו של אבא

שם פרטי: גליה (פרומה)
שם משפחה: וייסברג (לפני הנישואים)
ריבר (לאחר הנישואים)
תאריך לידה: 9/1/1933
מקום לידה: מז'ריץ, פולין

גליה היא האחות הכי צעירה של סבתא אסתר. שרדה את השואה בזכות נזירות שלקחו אותה תחת חסותן והחביאו אותה בכנסיה. בדיעבד מסתבר שאמא שלה ארגנה זאת תמורת תשלום מראש לשעת הצורך.

בתום המלחמה הצטרפה גליה לארגוני נוער ודרך אינדסבורג, מחנה מעבר לילדים ניצולי שואה, הצליחה לעלות על אוניית המעפילים "אקסודוס" וכך בסוף 1948 הגיעה לארץ.

גליה שרתה בצה"ל במחנה יפו ואח"כ סיימה סמינר למורים. למעלה מ-35 שנה הייתה מורה ומחנכת בביה"ס יסודי ואח"כ מרכזת מגמה בביה"ס אורט ביאליק.

בשנת 1954 נישאה ליצחק ריבר, בוגר לימודי ההיסטוריה באוניברסיטת ירושלים, הר הצופים, הוא מוכר וידוע כמורה וכמנהל בתיכון קריית-חיים.

גליה ויצחק גרים בקריית-מוצקין, לא רחוק מאיתנו ויש להם שני בנים.

שראל יליד 1963, למד באוניברסיטת ת"א, הוא נשוי לדפנה שהיא רופאת ילדים, והם חיים בניו-יורק, ארה"ב.

ירון יליד 1960, סיים בהצטיינות לימודי רפואה באוניברסיטת ת"א ושרת בצבא כקצין רפואה. כרופא עבד בביה"ח "הדסה" עין כרם, בירושלים.

אח"כ בביה"ח הגדול לנוירולוגיה בארה"ב, וכיום עובד כנוירולוג בכיר ומנהל מרפאת כאב בביה"ח בני-ציון בחיפה.

ירון נשוי לעפרה, הם גרים בקריית טבעון ולהם שתי בנות ושני בנים.

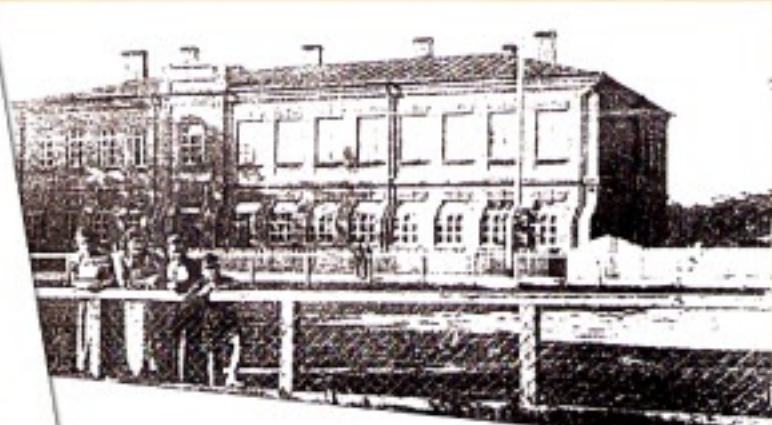
אחד הסיפורים היפים במשפחתנו הוא סיפורו של כינור:

בתום המלחמה כשחזר דוד בעלה של רחל דודתו של אבי פצוע והרוס לביתו החרב בעיירת הולדתו, הוא במפתיע הבחין בכינור וזיהה אותו ככינור שבו ניגנו הוא ואחיו כשהיו חלק מנגני התזמורת בעיירה. הכינור היה אצל איזה גוי בור ועני שכמובן לא ידע את ערכו האמיתי ובמאמצים רבים הצליח בסופו של דבר לרכוש לעצמו את הכינור בחזרה לרשותו.

בכל תקופת נדודיו ברחבי אירופה החרוכה שמר על הכינור ואף הגיע איתו לארץ. ירון מהגיל הרך התגלה כילד מחונן בעל כישרונות רבים ואחת מנטיותיו הבולטות הייתה מוזיקה. דוד שהבחין בכך ומאוד אהב את הילד הנפלא, שהיה לו ממש כנכד, העניק לו את הכינור כבר בגיל חמש ומאז מנגן עליו ירון. כיום מנגן גם בנו של ירון על כינור זה.

קהילת מד'יריטש

בת ציוני אסג שלום והרכב ו
 אני מבאן בהנהלה במאן המאכ של ציוני
 עדינטש שכל הצלה נישל בשנת תשנ"ה לצילום
 1950-1948. מבאן כחן אפיס, הכל הצלחם
 יהיה כנכח בזמן, אגודת להר ציונה
 אגף שפנקס, י אג המאה. אגודת להר ציונה
 בהלאו עדינטש כפולה הפמטי.
 אני מקום שלג לבנין, געלי קלון בהסני עדינטש
 שהוצאת אלא
 אחריני. כפולת עקנה טובה להפמטי כחל.
 בתש"י כלום אביטולר ושאל ביו מל
 7/06/2004

מיקומה של מד'יריטש

מפעל יריפולני של ציוני עדינטש במפה השנה 1950
 מימין מלפני אביבאך, חיים שטנטיס, בום קמני, ישה קולאלי, ג'יטה קמני
 אחיל פלמה ואסג (במ אסג), ג'זיה שפעאן, מישה אלפטיין

יהודה, דוד שלי, אחיו הבכור של אבא

סנדי

יהודה

שם: יהודה
שם משפחה: סלע (סלוצקין)
מקור השם: נקרא ע"ש יהודה אביה של אימו (סבתי).
ארץ לידה: ישראל
תאריך לידה: 12/6/1962
מקום לידה: רוטשילד, חיפה
מקום מגורים בעבר: קיבוץ אדמית
מקום מגורים נוכחי: נהרייה
גיל: 46

יהודה נולד בשנת 1962, כבן הבכור למשפחת סלוצקין, את שנות ילדותו ולימודיו עד גיוסו לצבא העביר בקריית חיים.

ליה

זיו

לצבא התגייס לחיל חימוש ושרת שלוש שנים.
את אשתו סנדי הכיר אחרי הצבא, אצל חברה משותפת.
יהודה וסנדי נישאו בשנת 1985, נולדו להם שני ילדים.
זיו- הבן הבכור נולד ב- 17/9/87 כיום בן 21 והשתחרר מהצבא.
ליהי - הבת הצעירה נולדה ב- 23/8/91 כיום בת 17 בכיתה יב'.
יהודה עבד בדשנים כהנדסאי אלקטרוניקה מכשור ובקרה.
בנוסף עבר יהודה במכון וינגייט קורס מאמני כושר וכן קורס מאמן כושר אישי.
בתאריך 1/6/2008 תוך כדי ריצה בים קיבל דום לב, שלאחריו נשאר עם פגיעה קשה במוח, מאחר ועד שקיבל טיפול עברו דקות ארוכות.
משאלת ליבי כיום שלפחות ניתן יהיה לתקשר איתו ואולי גם לצחוק איתו מעת לעת.
סנדי היא אחות במרפאת קיבוץ אילון, ולפי הסיפורים אהובה מאוד בקיבוץ.

שי, דוד שלי, אחיו הצעיר של אבא

צליל

רון

אפרת

שי

שם: שי
שם משפחה: סלוצקין
מקור השם: נקרא ע"ש סבתו שיינה (ביידיש יפה)
ארץ לידה: ישראל
תאריך לידה: 11/1/1968
מקום לידה: רוטשילד, חיפה
מקום מגורים בעבר: קריית חיים
מקום מגורים נוכחי: רמת ישי
גיל: 41

שי הוא האח הצעיר מבין האחים, גם שי בילה את שנות ילדותו ולימודיו עד הצבא בקריית חיים. בצבא שרת בחיל הקשר, לאחר שרותו הצבאי החל שי לעבוד בחברת החשמל, שם הוא עובד עד היום. כיום שי בתפקיד מנהל עבודה ברשת. שי הכיר את אשתו אפרת דרך בן דודתו אריה, שהיה השכן של ההורים של אפרת בקריית חיים וב-29/6/1995 הם התחתנו. לאפרת ושי שתי בנות. רון הבת הבכורה נולדה ב-28/12/1996 תלמידת כיתה ז'. צליל הקטנה נולדה ב-24/2/2005 וכיום בת 4.

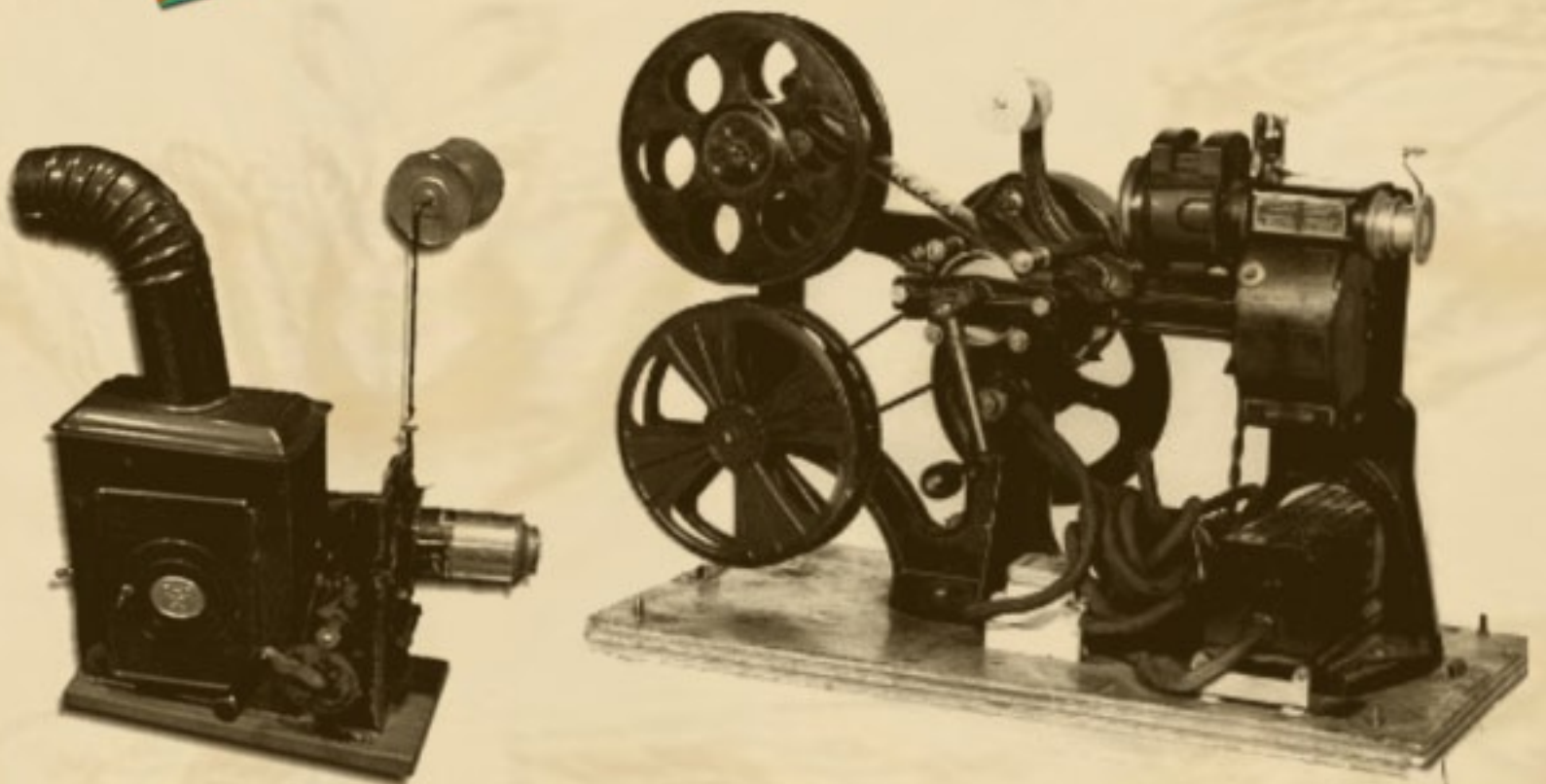

הילולו של חפץ

החפץ שבחרתי הוא מסרטה שדודי שי שומר מבית הוריו. סבא שלי זלמן קנה את המסרטה בשנת 1956 בפולין ושהוא עלה לארץ הוא הביא איתו את המסרטה.

כולם רצו להגיע ולראות סרטים בתקופה שעוד לא הייתה טלוויזיה. למסרטה היו סרטים חלקם עם תרגום וחלקם רק באנגלית, אבל לא היו שומעים דרך המסרטה והיה ניתן רק לראות.

כל החברים של אבי ואחיו היו באים לבית סבי וסבתי לראות סרטים שונים כמו מערבונים וצ'רלי- צפלין, ובתקופה שכבר הייתה טלוויזיה, אבי מספר שהמסרטה הייתה חלק מאירוע משפחתי שכולם היו מגיעים ורואים ביחד סרטים שונים ונהנים מערב משפחתי. המסרטה נשמרה בבית סבי וסבתי בתוך קופסא מיוחדת עם כמה סרטים במשך 53 שנים. לפני שלוש שנים סבתי נפטרה ודודי שי לקח את המסרטה לשמור כמזכרת מבית הוריו. היא שמורה אצלו בבית.

ליטא

יבשת: אירופה
שפה רשמית: ליטאית
עיר בירה: וילנה
העיר הגדולה ביותר: וילנה
משטר: דמוקרטיה פרלמנטרית
ראש המדינה: נשיא
נשיא: ולדאס אדמקוס
ראש הממשלה: אלגירדס ברזאוסקס הקמה
הקמה: עצמאות מהאימפריה הרוסית
הכרה: 16 בפברואר 1918
איבוד: 12 ביולי 1920
הקמה: 1940
הכרזה: עצמאות מברית המועצות
הכרה: 11 במרץ 1990
6 בספטמבר 1991

שטח: 121 בעולם
סה"כ: 65,200 קמ"ר
% מים: זניח
אוכלוסייה: 125 בעולם
סה"כ (2005): 3,596,617
צפיפות: 55 אנשים לקמ"ר
תל"ג: 75 בעולם
סה"כ (2005): 49,106 מיליון דולר
תל"ג לנפש: 13,653\$
מטבע: ליטאס
אזור זמן: UTC + 1
סיומת אינטרנט: lt
קידומת בינלאומית: + 370

ליטא

ליטא היא רפובליקה בצפון מזרח אירופה.
ליטא גובלת עם לטביה, בלארוס, פולין ורוסיה.
היא ידועה כאחת המדינות הבלטיות, יחד עם אסטוניה ולטביה.

היסטוריה

ליטא נזכרת לראשונה בכתובים ב־14 בפברואר 1009, וגדלה להיות אומה חשובה בימי הביניים.
היסטורית, ליטא נחשבת רשמית כמדינה החל מהכתרתו של מינדאוגאס כמלך ליטא
ב־6 ביולי 1253 בבירה, וורטה.

מינדאוגאס הצליח לאחד דוכסים שלחמו זה בזה לאומה ולמדינה אחת.
מאוחר יותר, במהלך כיבושיו של גדימינאס, ליטא הפכה להיות חלק מהדוכסות הגדולה
של ליטא העצמאית והרב-לאומית, שכללה גם אדמות ממה שכיום הן בלארוס ואוקראינה.
הדוכסות הגדולה שלטה על חלק נרחב ממזרח אירופה מהים הבלטי ועד הים השחור
במאה ה-15. החל מה־2 בפברואר 1386, כשהרוזן הגדול יוגאילה הוכתר כמלך פולין,
הדוכסות הגדולה התאחדה עם פולין באיחוד תחת שליט יחיד.

ב־1569 פולין והדוכסות הגדולה התמזגו רשמית למדינה חדשה בשם חבר העמים
הפולני-ליטאי. האיחוד נשאר בתוקף עד חוקת מאי הפולנית ב־1791, שביטלה את כל
החלוקות המחוזיות ומיזגה את חבר העמים לממלכת פולין. הממלכה החדשה סופחה
כעבור זמן קצר לאימפריה הרוסית, פרוסיה ואוסטריה כחלק מחלוקת פולין של שנת 1795.

ליטא חידשה את עצמאותה בשטח מוגבל ב־16 בפברואר 1918. היא איבדה רוב שטחיה
משכבר הימים לטובת ברית המועצות והוטרה על-ידי סכסוכי-שטחים עם פולין
(בנוגע למרכז ליטא וסובלקיה/סובלקי) וגרמניה (בנוגע לקליפדה).
ליטא סופחה לברית המועצות ב־1940 במהלך מלחמת העולם השנייה בהתאם לסעיפים
הסודיים של הסכם ריבנטרופ-מולוטוב.

שלטון הקומוניזם במדינה תם עם התקדמות הגלאסנוסט, ובהנהגתה של תנועת "סאז'ודיס"
האנטי-קומוניסטית והאנטי-סובייטית הכריזה על עצמאותה המחודשת ב־11 במרץ 1990.
ליטא הייתה הרפובליקה הסובייטית הראשונה שעשתה כך, אף-על-פי שכוחות סובייטים ניסו
לדכא זאת עד לאוגוסט 1991, מה שהוביל, בסופו של דבר, להיסדקותה של ברית המועצות
עצמה. הכוחות הרוסיים האחרונים עזבו את המדינה ב־31 באוגוסט 1993.

ב־4 בפברואר 1991 איסלנד הייתה למדינה הראשונה שהכירה בעצמאותה של ליטא
ושבדיה הייתה הראשונה שפתחה שגרירות במדינה.
ארצות הברית מעולם לא הכירה בתביעה הסובייטית לבעלות על ליטא.

ליטא התקבלה כחברה מן המניין באו"ם ב־17 בספטמבר 1991.
ב־31 במאי 2001 ליטא נהייתה החברה ה־141 במספר בארגון הסחר העולמי.
מאז 1988 חיפשה ליטא לחזק את קשריה עם המערב וכך ב־4 בינואר 1993 הייתה למדינה
הבלטית הראשונה שהגישה מועמדות לנאט"ו. ב־21 בנובמבר 2002 הוזמנה ליטא לפתוח
במו"מ לחברות בנאט"ו וב־29 במרץ 2004 הייתה לחברה שווה מן המניין בנאט"ו.
ב־1 בפברואר 1998 נהייתה ליטא חברה-משקיפה (בעלת זכויות מוגבלות) באיחוד האירופאי.
ב־16 באפריל 2003 חתמה על חוזה הצטרפות לאיחוד. 91%
מאזרחי המדינה תמכו בצירוף ליטא לאיחוד במשאל עם שנערך ב־11 במאי 2003,
ובראשון במאי 2004 התקבלה ליטא כחברה באיחוד האירופאי.

ליטא

פוליטיקה

צורת השלטון בליטא היא דמוקרטית. ראש המדינה הוא הנשיא, שנבחר ישירות לכהונה בת חמש שנים ובידיו כל סמכויות הביצוע בתחומי פנים וחוץ. כמו כן, באישורו של הפרלמנט, הנשיא בוחר ראש ממשלה, וכך גם את שאר חברי הקבינט (ממשלה), בנוסף לעוד מספר משרתי ציבור רמי-דרג ואת כל השופטים, בכלל זה אלו של בית המשפט החוקתי (Konstitucinis Teismas). בפרלמנט הליטאי (Seimas) החד-בתי (בדומה לכנסת), המשמש כרשות המחוקקת במדינה, 141 צירים הנבחרים לכהונה בת ארבע שנים, בשיטה משולבת - שבעים-ואחד צירים נבחרים בבחירות ישירות אזוריות, ושבעים צירים בבחירות ארציות על פי יצוג יחסי. אחוז החסימה הוא 5%.

כלכלה

כלכלת ליטא מבוססת על יצור דגנים, תפוחי אדמה, סלק, סוכר, ירקות ופישטה. בחקלאות ובתעשייה הם חוצבים וכורים: כבול, אבן, וחול. וביצור הם מיצרים: מכוונות/כלים לחיתוך מתכת, מנועי חשמל, זיקוק נפט, מספנות, רהיטים, טקסטיל, מזון, דשנים, מכוונת חקלאיות, ציוד אופטי, מחשבים ורכיבים אלקטרוניים. ליטא מייבאת בעיקר מרוסיה, פולין, גרמניה, ואוקראינה. בשווי של 5,793 מיליון דולר. לעומת זאת היא מייצאת בשווי של 3,710 מיליון דולר מוצרים מינרלים טקסטיל וביגוד, ציוד חשמלי, מקלטי טלוויזיה, כימיקלים, ומוצרי מזון לרוסיה גרמניה, לטביה, דנמרק ובילורוס.

גיאוגרפיה

ליטא ממוקמת לחופי הים הבלטי בצפון מזרח אירופה והיא גובלת אם לטביה בצפון, בלארוס במזרח, פולין בדרום וקלינינגרד השייכת לרוסיה בדרום. טבע הארץ הוא בעל עמקים נמוכים ושטוחים וטורי גבעות מתרוממים ביניהם בשני גושים החוף חולי דרומו ביצת. לליטא יש את הר קלנס ומקווי המים שלה הם שפע אגמים וביצות ונהר נימן.

דמוגרפיה

במדינה חיים כ-3.59 מיליון איש בצפיפות של 55 נפש לקמ"ר כאשר ההתפלגות האתנית היא כדלקמן: 81% ליטאים, 9% רוסים, 7% ולנים, 2% בלארוסים ואחוז אחד אחרים. מבחינת דתית 90% מהאוכלוסייה של ליטא הם קתולים. ושאר 10% מתחלק בין מספר מיעוטים כמו יהודים, פרוטסטנטים, רוסים אורתודוקסים ומוסלמים.

פולין

יבשת: אירופה
שפה רשמית: פולנית
עיר בירה: ורשה
העיר הגדולה ביותר: ורשה
משטר: רפובליקה
ראש המדינה: נשיא
נשיא: לך קצ'ינסקי
ראש הממשלה: מרק בלקה
הקמה: המאה ה-10 לספירה
הוכרזה מחדש: 11 לנובמבר 1918
שטח: 68 בעולם
סה"כ: 312,685 קמ"ר
% מים: 2.6%
אוכלוסייה: 32 בעולם
סה"כ (2005): 38,635,144
צפיפות: 123.5 אנשים לקמ"ר
תל"ג: 23 בעולם
סה"כ (2005): 512,890 מיליון דולר
תל"ג לנפש: \$13,275
מטבע: זלוטי
אזור זמן: UTC + 1
קיץ: UTC+2
סיומת אינטרנט: pl
קידומת בינלאומית: + 48

כוס לקידוש / פולין

פולין

רפובליקת פולין היא מדינה במרכז אירופה, הגובלת בגרמניה במערב, צ'כיה וסלובקיה בדרום, אוקראינה ובלארוס במזרח וליטא, רוסיה (מחוז קלינינגרד) והים הבלטי בצפון. המדינה הפולנית נוסדה לפני יותר מ-1000 שנים תחת שושלת פיאסט, והגיעה לתור הזהב שלה לקראת סוף המאה ה-16 תחת השושלת היגלונית, כאשר פולין הייתה אחד המדינות העשירות והחזקות ביותר באירופה. ב-3 במאי 1791 הסיים (הבית התחתון של הפרלמנט) של ברית פולין-ליטא הצביע עבור חוקת מאי של פולין, החוקה הראשונה הכתובה באירופה והשנייה בעולם אחרי חוקת ארצות הברית. זמן קצר לאחר מכן, פולין חדלה מלהתקיים לאחר שחולקה ע"י שכנותיה: האימפריה הרוסית, אוסטריה ופרוסיה. היא קיבלה ריבונות מחדש ב-1918 לאחר חתימתו של חוזה ורסאי ונקראה הרפובליקה השנייה של פולין. לאחר מלחמת העולם השנייה הפכה פולין למדינת חסות של ברית המועצות. ב-1989 בבחירות החופשיות למחצה הראשונות מאז מלחמת העולם השנייה השתתפה תנועת הסולידריות, וזו הנחילה תבוסה למפלגה הקומוניסטית. לאחר מכן הוקמה הרפובליקה השלישית של פולין, ובשנת 1997 נוסדה חוקה חדשה. ב-1999 הפכה פולין לחברה רשמית בברית נאט"ו וב-2004 הצטרפה לאיחוד האירופי.

מקור השם

שמה המקורי של פולין בפולנית הוא "ז'צפוספוליטה פולסקה" (Rzeczpospolita Polska). השמות של המדינה "פולסקה" (Polska), ושל הלאומיות "פולצי" (Polacy), הם ממקורות סלאביים. הדעה הרווחת טוענת שהשם פולסקה הגיע משמו של השבט הסלאבי "פולאני" (Polanie) שהקים את המדינה הפולנית במאה ה-10 (פולין הגדולה). שם השבט כנראה הגיע מן המילה הסלאבית "פּוּלָה" (pole) שפירושה שדה, או שאולי השם הגיע מהשם השבטי "גופלאני" (Goplanie) - אנשים שהיו חיים מסביב לאגם גופלו. ישנה דרשה עממית של השם היהודי "פולניה" לפיה משמעות השם היא ששם ישב אלוהים (פה-לן-יה), ואולם למעשה זוהי הטיה שרווחה בעברית לשמות מדינות כמו גרמניה, הונגריה, בולגריה וכד'.

היסטוריה

המדינה הפולנית החלה לרקום עור וגידים בתחילת המחצית השנייה של המאה ה-10 תחת שלטונה של שושלת פיאסט. במאה ה-12 נחלקה פולין למספר מדינות קטנות יותר אשר נהרסו ונשדדו ע"י הצבא המונגולי ב-1241. תחת שלטון השושלת היגלונית, התהוותה ברית בין פולין לליטא. במאה ה-16, בעקבות הברית (שנודעה בשם "האיחוד של לובלין") החל תור הזהב של פולין. אנשי פולין התגאו בחירויות הפרט שלהם ובמערכת הפרלמנטארית במדינתם, אף על פי ששרתה שכבה צרה באוכלוסייה - האצולה. מאז ועד היום חופש הוא ערך נעלה בעיני הפולנים והם נוהגים לכנות את ארצם המדינה של האנשים החופשיים. מאמצע המאה ה-17 ועד לסוף 1699 נכנסה פולין למערבולת של פלישות חוזרות ונשנות של שכניה השבדים, העותמנים, הרוסים, והטרנסילבנים ומלחמות פנימיות כנגד נתיניה הקוזאקים ותושבי חבל ברנדנבורג-פרוסיה. במהלך 80 השנים הבאות שקעו השלטון המרכזי וההנהגה, מה שהביא למצב של חצי-אנרכיה. בעידודה של תקופת ההשכלה קמה בפולין תנועה לתיקון המצב בפולין, מה שהביא לבסוף לייסודה של החוקה הכתובה הראשונה באירופה, ב-1791 (חוקת ה-3 במאי). תהליך הרפורמות נפסק עם החלוקות של פולין בין האימפריה הרוסית, פרוסיה ואוסטריה ב-1772, 1793 ו-1795 שלבסוף חיסלו את המדינה. בעתות הכיבוש, נערכו כמה מרידות של הפולנים.

פולין

לאחר מלחמות נפוליון הוקמה פולין מחדש תחת השם "הדוכסות של ורשה", וזו נשלטה בידי הצאר הרוסי כפולין הקונגרסאית, וזו החזיקה בחוקה ליברלית. בכל מקרה, הצארים הרוסים אט אט שללו את החירויות של הפולנים, עד שהלכה למעשה פולין סופחה לרוסיה. קרקוב, לעומת זאת, נשארה כשריד לחופש ולחירות הפולנים.

במהלך מלחמת העולם הראשונה, כל מדינות ההסכמה הסכימו על השבת פולין למפת העולם, בהתאם לנקודה ה-13 מתוך 14 הנקודות של נשיא ארצות הברית, וודרו וילסון. זמן קצר לאחר כניעת גרמניה בנובמבר 1918, פולין זכתה לעצמאות מחודשת תחת השם הרפובליקה השנייה של פולין.

האיום הסובייטי התעורר במלחמה הפולנית סובייטית, אולם פולין הצליחה להגן על עצמאותה. הרפובליקה השנייה שרדה עד לתחילת מלחמת העולם השנייה כשצבאות גרמניה וברית המועצות פלשו לפולין במבצע מתוכנן מראש (הסכם ריבנטרופ-מולוטוב). בתקופה זו הפולנים סבלו מאוד.

מכל המדינות המעורבות במלחמה, פולין היא זו שאחוז ההרוגים בה מתוך כלל האוכלוסייה היה הגבוה ביותר: מעל 6 מיליון הרוגים, מחצית מהם פולנים יהודים. גבולות פולין הועתקו מערבה- הגבול המזרחי הועתק לקו קרזון, והגבול המערבי לקו אודר-נייס. אחרי תזוזה זו, שטחה של פולין קטן ב-76,000 קמ"ר, או ב-20% משטחה לפני המלחמה. כמו-כן, התזוזה הביאה להגירה המונית של פולנים, אוקראינים, גרמנים ויהודים. לבסוף, פולין הפכה, לראשונה בתולדותיה, למדינה הומוגנית מבחינה אתנית.

ברית המועצות הביאה ממשלה קומוניסטית חדשה לפולין, מקבילה פחות או יותר לממשלות אחרות בגוש המזרחי. ב-1952 הוכרזה רשמית רפובליקת העם של פולין. ב-1956 המשטר בפולין הפך להיות יותר ליברלי, תוך שהוא משחרר המוני אנשים מהכלא ומעניק מספר חירויות לאזרח. מהומת פועלים ב-1980 הובילה להיווצרותו של איגוד מקצועי עצמאי, "סולידריות", שעם הזמן הפך לכוח פוליטי. תנועת ה"סולידריות" כרסמה בשליטת המפלגה הקומוניסטית, עד שב-1989 גברה עליה בבחירות הפרלמנטאריות ולך ולנסה זכה לבסוף להיות נשיא פולין ב-1990.

כלכלת פולין, לאחר השחרור מעול הקומוניזם, הפכה לאחת מהבריאות מכלכלות מרכז אירופה. זכויות אדם נוספות הוענקו לאזרחי פולין. פולין הייתה למדינה הראשונה מהגוש הקומוניסטי שקיבלה דירוג של תוצר מקומי גולמי לפני 1989.

פולין הצטרפה לברית נאטו ב-1999. אזרחי פולין אמרו 'כן' לאיחוד האירופי במשאל עם שנערך ביוני 2003. פולין הצטרפה רשמית לאיחוד האירופי ב-1 במאי 2004.

לך ולנסה עם נשיא פולין לשעבר

הארמון הנשיאותי בורשה

פולין

פוליטיקה

כבר באלף השני לפני לספירה חיו שבטים סלאביים שונים באגן הוויסלה. הארגון השבטי נשאר באזור עד שבין השנים 800 - 900 התאחדו השבטים למספר מדינות (נסיכויות) שביניהם מדינת הוויסלנים אשר קיבלה את הנצרות והצליחה להמיר את שכנותיה. מונרכיה מאוחדת נוצרת הוקמה שהנסיך מיישקו הראשון מבית פיאסט בשנת 936 היה לדוכס השבטים הפולנים והתנצר לשם יצירת ברית נישויים עם המונרכיה של צ'כיה. עד 1505 מונרכיה דומה כמו בראשותה שלטה בפולין בשנה הזו קיבלה פולין את "חוקת ראדום" אשר באה להסדיר את היחסים בין ה"מגנאטים" בעלי אחוזות הענק וה"שלאכטה" האצולה הזעירה. הוקם הפרלמנט הפולני הראשון, הסיים, בו ניתן ייצוג לשלאכטה והיה לאחד הפרלמנטים הקדומים בעולם. כל חוק חדש היה צריך את אישור הסיים, ולכל אציל ניתנה זכות וטו בהצעת חוק. מצב זה שרר למשך 67 שנים עד למותו של זיגמונד השני. בשנת 1572 לאחר מותו האצילים בחרו את הנריק השני לתפקיד המלך ובפולין הוקמה סוג של מונרכיה דמוקרטית בה כוחו של המלך צומצם והסיים, שהכיל רק אצילים, הוא זה שבהחלטות דמוקרטיות קבע את מהלך הממלכה עד לשנת 1791 בה נוסחה חוקת ה-3 במאי - החוקה המודרנית השנייה בעולם.

כלכלה

בעקבות ניסיון ההשתקמות שעברה כלכלת פולין לאחר מלחמת העולם השנייה, נמצאת פולין בעיצומו של מעבר ממשק חקלאי למשק תעשייתי, למרות שלמעלה מ-30% מן המועסקים במדינה עדיין עוסקים בחקלאות. לאחר נפילת הקומוניזם במדינה נפגעו ענפי התעשייה המסורתיים של פולין כמו למשל ענף המכרות. אחוז האבטלה יחסית גבוה (11%), כמו גם שיעור האינפלציה (8%), אך עם כניסת פולין לאיחוד האירופי השוק הפולני מתייצב וצומח במהרה, באמצעות הבאת משקיעים זרים רבים למדינה ובאמצעות ענף התירות. ענפי התעשייה העיקריים בפולין כיום הם - ברזל, פלדה, מכרות פחם, מספנות, כימיקלים, מזון ומכונות. הגידולים החקלאיים העיקריים הם - חיטה, שיפון, תפוחי אדמה, משק חי.

היאוגרפיה

פני השטח של פולין מורכבים בעיקר מהשפלה של המישור הצפון אירופי, כאשר הגובה הממוצע של שטחה של פולין הוא 173 מטרים. עם זאת, גבולה הדרומי של הארץ מורכב מהרי הסודטים והרי הקרפטים (הכוללים את רכס טאטרה, שם נמצאת הנקודה הגבוהה ביותר בפולין - פסגת הר ריסי בגובה של 2,499 מ'). מס' נהרות גדולים חוצים את מישורי פולין, למשל הוויסלה (או בשמו הפחות נפוץ, הויסטולה), האודר ועוד. כמו-כן, פולין גם מכוסה ביותר מ-9,300 אגמים, רובם בצפון הארץ. פולין נהנית מאקלים ממוזג, כאשר החורפים גשומים מאוד, אך קשים במידה בינונית. הקיץ בפולין די נעים, אך לעתים לא רחוקות ישנם ממטרים (גשמים לזמן קצר).

דמוגרפיה

חלוקה אתנית: 97.6% פולנים, 1.3% גרמנים, 0.6% אוקראינים, 0.5% בלארוסים. חלוקה דתית: 95% קתולים, 5% רוסים אורתודוכסים, פרוטסטנטים ואחרים.

אוניית המעפילים עצמאות

יצאה יחד עם אחותה 'קיבוץ גלויות' בדצמבר 1947 מבולגריה. מיד ביצאה מהדרדנלים ארבו להן ספינות בריטיות. הוסכם עם הבריטים שהם יעלו לספינות לא חמושים ויקבלו את הפיקוד. ב - 31 בדצמבר עלו הבריטים לספינות, ב - 1 בינואר 48 הגיעו הספינות ישירות לקפריסין.

אחת משתי אוניות המעפילים "פאן יורק" ו"פאן קריסשנט" (ה"פאנים") היו אלה שתי האוניות הגדולות ביותר בתולדות ההעפלה, ובהן הפליגו יותר מ - 15 אלף מעפילים. האוניות נקנו ע"י זאב שיינד איש המוסד לעלייה ב' בארה"ב, והובאו לאירופה לצורך משימתן. תחילה תוכננו להוביל את המעפילים מרומניה אך לבסוף שונתה התכנית והאניות יצאו ב-27 בדצמבר 1947 מבורגס (בולגריה).

מיד ביצאה מהדרדנלים ארבו להן שתי פריגטות בריטיות. כעבור זמן קצר נוספו שש (!) משחתות ושתי סיירות. בשלב זה, הוסכם עם הבריטים שהם יעלו לספינות לא חמושים ויקבלו את הפיקוד עליהן.

ב - 31 בדצמבר ב 15:00 עלו הבריטים לספינות, לא חמושים כמובטח.
ב - 1 בינואר 48 הגיעו הספינות ישירות לקפריסין.

במובנים רבים פרשת ה"פאנים" היוותה נקודת שיא בהעפלה: גודל האוניות, הארגון המדוקדק שנדרש ברמת ההכנות (כפי שיתואר בהמשך), הנחישות הבריטית למנוע הגעתן והתעסקות התקשורת במסע.

הצי הבריטי המתין לאניות כשיצאו מן הים השחור, על מנת למנוע את הגעתן לחופי הארץ. כמו אניות מעפילים רבות שקדמו להן, הן הובלו לקפריסין. בעקבות משא ומתן מסובך והסכם פשרה בין הבריטים ואנשי האניות הורדו המעפילים למחנות, והאניות עצמן נעצרו על ידי השלטונות. הן עגנו במפרץ בוגאז שליד פמגוסטה, וחששם הגדול של הבריטים היה שיעשה בהן שימוש נוסף להבאת מעפילים

עוד בהיותן בים התקבלו הוראות לשנות את שמן של האניות: ה"פאן קריסנט" הפכה ל"עצמאות" ו"פאן יורק" ל"קיבוץ גלויות"

מאוחר יותר שונה שמה ל"קוממיות" הפיקוד בארץ ישראל הורה לאנשי הצוות להתערב בנוסעים ו"להעלים". אבל שני רבי-החובלים, גד הילב מה"פאן יורק" ואייק אהרונביץ' מה"פאן קריסנט" (שהיה גם רב-חובלה של "אקסודוס") סרבו לוותר על האניות, שהיו מהגדולות והטובות ביותר של צי ההעפלה.

הם הניחו בצדק שאוניות אלה יהיו כלים רבי ערך לאחר הכרזת העצמאות ופתיחת שערי המדינה. בסיועו של סוכן אניות מקומי - פרודרמוס פאפאוואסיליו, לימים סוכן "צים" בקפריסין, ראש אגודת הידידות ישראל-קפריסין ובעל משרות רבות נוספות, שהפך לדמות אגדית בשל פעולותיו במחנות ההסגר בקפריסין נותרו האניות כשירות לשייט ובבעלות ישראלית. במאי 1948, עם הכרזת העצמאות של ישראל, הונפו על תורני שתי האניות דגלי הלאום בטקס חגיגי.

שתי האניות הצטרפו ל"צים", ששיוועה לאניות והחלו מיד בהובלת עולים ארצה, אף על פי שהיו למעשה אוניות משא. הן הובילו אלפי עולים חדשים ארצה, בשנותיה הראשונות של המדינה.. ה"עצמאות" נמכרה ב-1950 ופורקה לגרוטאות בחיפה.

אוניית המעפילים אקסודוס

האוניה יצאה מצרפת ביולי 1947 כשעל סיפונה 4,530 מעפילים. לאחר ליווי צמוד לכל אורך הדרך, נצמדו אליה משחתות בריטיות והחלו להנחית חיילים. התפתח קרב פנים אל פנים. לבסוף נכנעו המעפילים והאקסודוס נגררה לנמל חיפה. הבריטים החליטו להחזיר את המעפילים לאירופה. הם הועלו ל-3 אוניות ונשלחו לפורט דה בוק בצרפת ומשם לגרמניה(!) למחנה מעצר בריטי בהמבורג.

מתכונים מבית סבתא אסתר

רגל קחושה

החומרים הדרושים

- 1.5 ק"ג עצמות רגל עוף
- 12 כוסות מים
- 1 גזר
- 1 בצל
- רבע שורש סלרי
- 2 כפיות מלח
- חצי כפית פלפל
- 2 עלי דפנה
- 4 שיני שום

אופן ההכנה

1. את העצמות לשים בסיר גדול עם המים, הירקות והתבלינים - מלח, פלפל ועלי דפנה, להביא לרתיחה ולבשל על אש בינונית במשך כ-4 שעות עד שהבשר נפרד בקלות מעל העצמות. מדי פעם צריך להוסיף מים. אחרי הבישול צריך להישאר בערך 6 כוסות נוזלים.
2. להוציא את העצמות, ולביר את כל הבשר שאפשר מהעצמות, לטחון את כל הבשר יחד עם שיני השום במטחנת בשר.
3. לסנן את המרק לתוך תבנית מלבנית ולהוסיף לו את הבשר הטחון, לערבב ואם צריך להוסיף מלח, פלפל.
4. לכסות ולקרר במקרר לפחות 4 שעות.

הטפלטא פיש

חומרים לקציצות

- 2 ק"ג דג נקי ללא ראש (רצוי קרפיון)
- 3 בצלים גדולים
- 2 ביצים קשות
- 4 כפות פירורי לחם או קמח מצה
- 4 ביצים קשות
- כפית מלח
- פלפל שחור
- 1-2 כפות סוכר

חומרים לציר

- 2 כפות שמן
- 3 בצלים בינוניים
- 3 גזרים
- 4 כוסות מים
- מלח ופלפל לבן
- 1-2 כפיות סוכר
- כפית מיץ לימון

אופן ההכנה

- טוחנים פעמיים את הדג כולל האדרה והעור, הבצלים והביצים. מוסיפים את כל שאר החומרים, מערבבים ומכניסים לשעה עד שעתיים למקרר. פורסים את הבצלים והגזרים לפרוסות, בסיר רחב ושטוח מזהיבים קלות את הירקות בשמן, יוצקים את המים, מתבלים במלח פלפל וסוכר ובמיץ לימון ומרתיחים ומבשלים על להבה נמוכה 15 דקות. בינתיים מכינים את הקציצות מעיסת הדגים לקציצות מוארכות ומכניסים לסיר, אם יש צורך מוסיפים מעט מים, מביאים לרתיחה. מנמיכים את הלהבה ומבשלים כשעה. טועמים, מתבלים ומבשלים עוד חצי שעה.

דגים ממולאים נוסח ערות פולין - הגפילטע פיש של סילבי

סבתא רבא תמר, אמא של סבתא רינה

שם: תמר
משפחה: עמר (אחרי הנישואין)
בוסקילה (לפני הנישואין)
ארץ לידה: קזבלנקה, מרוקו
תאריך לידה: 1923 בסביבות חג פסח
מקום מגורים: מגדל העמק
תאריך עליה: 20/5/1962

סבתא רבא תמר נולדה בשנת 1923 בעיר קזבלנקה שבמרוקו. הרבה על ילדותה לא זוכרת לספר, פרט לזה שחיו בשכנות טובה עם הערבים המרוקאים בשכונות.

כשהתבגרה, סבתא למדה את המקצוע - קונדיטורית, ועבדה במרוקו במקצוע זה. סבתא תמר הייתה ידועה במרוקו בכינוי "מדאם עמר", ונודעה בכל רחבי מרוקו בזכות העוגות שהייתה מכינה. אנשים חשובים ורמי מעלה במרוקו היו באים לקחת אותה להכין ממטעמיה. לאחר עלייתה ארצה, שוכנה במגדל העמק, יחד עם בנותיה ובעלה, סבא משה ז"ל. בארץ החלה לעבוד במלון ציון שבחיפה עד שנסגר, ולאחר מכן במלון פלאזה בטבריה כקונדיטורית ראשית, עד צאתה לגמלאות.

סבתא רבא תמר ואני

סבתא רבא תמר ואמא שלי

סבתא רבא תמר ומתן אחי

סבתא רבא תמר בעבודה

סבתא רבא תמר והורי, ביום חתונתם

סבא רבא משה ד"ל, אבא של סבתא רינה

שם: משה
משפחה: עמר
תאריך לידה: 1920
תאריך פטירה: 1985
ארץ מוצא: קזבלנקה, מרוקו
תאריך עליה: 20/5/1962

סבא משה נולד בשנת 1920 בקזבלנקה שבמרוקו. סבא משה היה סוכן דברי עור, והיה ידוע בסחורתו הטובה. עם הגיעו לארץ בשנת 1962, החל לעבוד כפועל במפעל לבירה. אמא מספרת שלסבא שלה היה מנהג קבוע, בכל פעם שהגיע לבקר היה מביא שלוש שקיות ובתוכן ממתקים מיוחדים, ואימי, אחיה ואחותה היו מתווכחים מי ייקח מה. בתאריך 1/1/1985 נפטר סבא משה בעת ניתוח מעקפים.

שלמה - אח של סבא רבא משה ד"ל

לשלמה אח של סבא רבא משה, יש סיפור מיוחד שסיפר לי בעת כתיבת העבודה. שלמה נולד 1926 במרוקו, בשנת 1945 נכנסו הבריטים והאמריקאים דרך נורמנדי על מנת לגרש את הגרמנים שניסו לעשות שפטים ביהודי מרוקו. המלך מוחמד ה-5 שאהב את היהודים והיה אהוד על-ידם, איפשר לאמריקאים להיכנס ולבנות מחנות גדולים.

באותה תקופה קם גרעין יהודים צעירים שהחליט לעשות עליה לארץ ישראל. העלייה החלה במסע באוניית המעפילים בשם "האלמונית", שהגיעה למרסיי שבצרפת. במחנה העלייה היו כ-800 צעירים מכל אירופה וביניהם כ-50 צעירים יהודי מרוקו, ודוד שלמה בתוכם.

מצרפת הפליגו לנמל חיפה ואז הבריטים הבחינו בהם, הטיסו מטוסים מעל האוניה והסיטו אותה לכיוון קפריסין, כל העולים על האוניה ניסו להילחם בבריטים אך ללא הצלחה. במשך שנה שלמה היו בקפריסין, חלק מהזמן שבתו רעב וכעבור זמן מה החליטו שמספר שליחים מארץ ישראל יגיעו לקפריסין כדי לעזור להם בלימוד השפה והכנה לפני כניסה לארץ. בשנת 1947 הוחזרו כל העולים לארץ, דוד שלמה התגייס לצה"ל. עם שחרורו עבד במשטרה עד צאתו לפנסיה, וכשעלה אחיו אלברט לארץ סידר גם לו עבודה במשטרה.

סבא רבא מאיר ד"ל, אבא של סבא סמי

נולד בעירק בעיר דהוק, כאשר גדל נשלח ללמוד בלונדון רנטגן. לאחר לימודיו, חזר לעירק ונשלח לעבוד בכרכוכ ובמוסול. מספרים שהיה יפה תואר, גבוה מאוד ועיניו היו ירוקות. אבא של סבא היה מכובד מאוד ואהוד בטבריה. הוא הספיק להכיר רק את אימי שהייתה בת שנה כשנפטר בשנת 1968.

סבתא רבא הלה ד"ל, אמא של סבא סמי

נולדה בעירק בעיר מוסול, שם גם הכירה את בעלה מאיר. סבתא הלה הייתה אישה נמוכת קומה אך מאוד יפה. היא הייתה עקרת בית. סבתא הלה הייתה ידועה בתפירתה ובסריגתה, היא תפרה לבית הכנסת בשכונה בה היא גרה פרוכת לארון הקודש בבית הכנסת. היא גם סרגה לאמא שלי בגדים יפים ואפילו מפות שנמצאות בביתנו עד היום. אמא מספרת שסבתא שלה, הכינה לה כשהייתה בכיתה ב' כיסויים קטנים לספר התורה, לחגיגת ספר תורה. סבתא של אמא הייתה אישה חמה מאוד ואוהבת. בשנת 1989 נפטרה בגלל מחלה.

סבתא שלי - רינה בן-נחום

שם: רינה (רחמה)
משפחה: עמר (לפני הנישואים)
בן-נחום (אחרי הנישואים)
מקור השם: רחמה בערבית + רחמים
תאריך לידה: 6/8/1946
ארץ לידה: קזבלנקה, מרוקו.
שם האב: משה
שם האם: תמר
תאריך עליה: 20/5/1962

הראיון עם סבתא רינה היה מעניין מאוד ואשתדל מאוד לכתוב את רובו כלשונו. סבתא נולדה ב- 6/8/1946 בעיר קזבלנקה שבמרוקו.

מרוקו היא מדינה שברובה ערבים, אך ילדותה הייתה נפלאה.

סבתא נולדה בבית החולים "מור-יוסף" שהיה בית חולים ממשלתי-ציבורי. סבתא נולדה מיד לאחר צום ט' באב ועל-כן נקראה בשם "רחמה" שפירושו בעברית רחמים, משום שניתן ליהודים רחמים לאחר הצום.

עד גיל 5 ביקרה סבתא בגן הילדים שנקרא: "גרדייר זונפו" - שומר הילדים. הגן במרוקו היה שונה מהגנים בארץ, שם בגן היו הרבה מאוד ילדים שחולקו לחדרים שונים והכל היה באותו מבנה. יום הלימודים היה עד השעה 16:00 וכלל גם ארוחת צהריים.

את בית הספר היסודי התחילה בגיל 6. בית הספר היהודי "אליאנס" שלמדו שם עד כיתה ח'. בית ספר התיכון שאליו הלכה סבתא לאחר מכן נקרא - "תיכון מסחרי", והיו בו מגוון מגמות לימוד כגון: תקשורת וקצרנות בנוסף למקצועות מתמטיקה, אנגלית, ערבית וכו'.

אחת לחודש ניתנה שעת יהדות בבית הספר, ומאחר והיו בו גם ילדים ערבים ניתנה להם אפשרות לא להשתתף בשיעור למי שלא רצה.

בחודש מרץ 1962, החליטו סבתא ואחותה מרסל לעלות ארצה. ההחלטה נבעה מתוך תחושת "עוינות" מסוימת שהתפתחה כלפי היהודים.

ההורים משה ותמר שהרגישו "לכודים" בגלל ההחלטה, היו נחושים להצטרף אליהן לעליה. בדרך לא דרך, בצורה חפוזה ארגנו פספורטים, ניסו למכור את הבית שלהם, ומאחר ולא הצליחו למכור, קיבלו עבורו מס' מטרים של סוגי בדים מרוקאים שונים.

השפחה לא יכלה להגיד לאף אחד שהם עוזבים לארץ-ישראל, אלא לצרפת או קנדה.

וכך היה שבסוף חודש מרץ 1962, בגיל 16.5 החלה סבתא מסעה לארץ, כך שלא סיימה את ביה"ס התיכון.

כל מי שהחליט לעזוב את מרוקו ולעלות ארצה, הפליג באוניית משא דרך איטליה אל מחנה בטריפולי, שם התרכזו כל העליה קרוב לחודש ימים. אז הוחלט להעלות את העולים באוניה "QUEEN ANA MARIA" לארץ ישראל.

בהגיעם לארץ ציפו מאוד לראות את קרובי משפחתם, אך איש לא חיכה או ציפה לבואם, ולא קיבל את פניהם.

חלק מהמשפחות הועלו לאוטובוס, והסיעו אותם למגדל העמק.

באותו הזמן הישוב מגדל העמק לא היה בנוי ומפותח כמו היום, לא היו כבישים סלולים, אלא רק שבילים.

המשפחה קיבלה דירה קטנה בת 1.5 חדרים, עם מיטות סוכנות וציוד מינימאלי, אפילו מקרר לא היה להם.

הקליטה בארץ הייתה קשה, לא משפחה ולא חברים, לא שפה ולא פרנסה ועקב כל זאת, קשיי תקשורת רבים.

אחותה של סבתא שלי מרסל התעשתה במהירות, ורשמה אותם ללמוד עברית.

"אותה רשמו לקיבוץ אלונים ואותי לקיבוץ אשדות יעקב", סיפרה סבתא.

סבא שלי - סמי בן-נחום ד"ר

שם: סמי
משפחה: בן-נחום
תאריך לידה: 15/2/1940
תאריך פטירה: 11/10/1998
ארץ לידה: כרכוכ, עירק.
שם האב: מאיר
שם האם: הלה
תאריך עליה: שנת 1951

את סיפור העלייה על סבא שמעתי מאחותו שידעה לספר עפ"י סיפורים, מאחר והייתה בת 6 חודשים כשעלו ארצה.

סבי נולד בעירק בעיר כרכוכ, כבן בכור להורים מאיר והלה בן-נחום. לסבא שלי יש עוד אח ושתי אחיות, שושנה נולדה אחריו, אח"כ נחום וחנה היא הצעירה ביותר. בעירק המשפחה נחשבה למשפחה עשירה ומכובדת והם גרו בשכונה בו חיו אנשים עשירים ומכובדים.

בשנת 1951 בהיותו בן 11 שנים עלתה המשפחה ארצה, כמעט ללא כסף ורכוש, והגיעו הישר לטבריה, שם קיבלו בית, מאחר ולאביו של סבי מאיר היה מקצוע נדרש - רנטגנאי, ועל מנת לחסוך לו זמן בחיפושים וכדי שיגיע לעבוד בטבריה נתנו לו דירה.

אמא של סבא הלה הייתה עקרת בית, שאהבה מאוד את משפחתה. כשהגיעו לטבריה למד סבא בבית הספר "ארליך" ואח"כ עבר להמשך לימודיו לכפר מנחם. סבא התגייס לצבא ושירת בחיל הים, אחד הסיפורים שסופרו לי בעת כתיבת העבודה, שגם סבא שלי היה אחד מחברי הצוות של הצוללת "דקר", אך מאחר והיה חולה לא יצא איתם לפעילות וכך ניצלו חייו.

לאחר מכן סבא היה מדריך בחיל הים ובאחת מפעולות ההסברה נפל ונפצע. לאחר שחרורו מהצבא למד סבא בטכניון, ועבד כשכיר בעיריית טבריה כאדריכל. בשלב כלשהו הפך להיות עצמאי ופתח משרד לתכנון ואדריכלות "מסד" - שכיום מנהלת אותו דודתי דניאלה שהמשיכה בדרכו.

סבא שלי היה אדם מצחיק וחברה'מן, לפי הסיפורים של אמא שלי, כל החברים שלה מהכיתה אהבו אותו מאוד כי היה "אחד מהחברה".

אחד התחביבים שהיו אהובים על סבא במיוחד, היה נגינה בסקסופון וקלרינט והוא היה מנגן שנים. אפילו בימים הקשים היה מנגן בערב בחתונות.

סבא וסבתא היו מגיעים מטבריה לראות אותי 2-3 בשבוע.

סבא היה לוקח אותי לסיבוב באוטו ואני הייתי הנהגת שיושבת לו על הברכיים (למרות שאמא שלי מאוד לא אהבה את זה).

בשנת 1998 חלה סבי במחלת הסרטן ובערב שמחת תורה ב- 11/10/1998 כ"א בתשרי נפטר. לאחר פטירתו של סבי החליטה סבתא להקים גן לזכרו, הגן שהוקם ממוקם בקרבת הבית, אותו בנה בעצמו ונופו משקיף לכנרת.

לעולם לא אשכח אותך סבא!

יהי זכרך ברוך!

סבא שלי - סמי בן-נחום ד"ר

איך נפגשו סבא וסבתא

הפגישה בין סבתא וסבא הייתה מקרית למדי.
סבתא הייתה תלמידה בבית הספר לאחיות ועבדה במיון, סבא הגיע לחדר מיון עם כאבי בטן
עזים ואז התגלה כי הוא סובל מאפנדיציט, הוא עבר ניתוח וסבתא טיפלה בו.
כך פרוחה לה האהבה ולאחר חברות של שנתיים בתאריך 10/4/1966 התחתנו סבא וסבתא
במלון גינוסר שבטבריה.

מרסל, אחותה של סבתא רינה

שם: מרסל
משפחה: אמזלג (אחרי נישואין)
עמר (לפני נישואין)
ארץ לידה: קזבלנקה, מרוקו
תאריך לידה: 18/9/1944
מקום מגורים: ניו-יורק, ארה"ב
תאריך עליה: 20/5/1962

מרסל היא דודתה של אימי, אחותה הבכורה של סבתא שלי רינה.
מרסל נולדה בשנת 1944 בעיר קזבלנקה במרוקו.
גם היא כמו סבתא למדה בבית הספר "אליאנס" במרוקו.
עם עליית המשפחה לארץ בשנת 1962 עלתה יחד איתם והגיעה למגדל העמק לתקופה קצרה,
לאחר סיום הלימודים בקיבוץ אלונים, כשראתה שלא הצליחה להתאקלם בארץ עזבה לצרפת.
שם התגוררה במשך שנים רבות.
היא פגשה בצרפת את בעלה מרדכי (מרסל), נישאה, ועברה לגור בניו-יורק,
שם נולדו לה שני ילדים.
דבורה (דבי)- הבכורה שכיום נשואה לאבי ולהם בן קטן סמי - גרים בברוקלין שבניו-יורק.
יונתן - האח הצעיר שלומד מנהל ועסקים ובמקביל עובד במקצוע בלונג-איילנד שבארה"ב.
מרסל דודתה של אימי מגיעה לארץ לביקורים לפחות אחת לשנה, והיא הגיעה להשתתף בשמחת
בר המצווה של אחי ובבת המצווה שלי.
בשנה האחרונה מרסל דודתה של אימי החלה בתהליך עלייה ארצה.

דודה מרסל ואני

נחום, אחיו של סבא סמי

שם: נחום

שם משפחה: בן-נחום

תאריך לידה: 1/4/1948

ארץ לידה: כרכוכ, עירק

תאריך עליה: 1951

מקום מגורים: גבעת-טל קריית אתא

נחום נולד בעירק בעיר כרכוכ בשנת 1948, נחום הוא אח של סבא סמי והשלישי בין האחים. נחום דומה מאוד לאביו במראהו החיצוני, צבע עיניים, גובה. עם הגעת המשפחה לארץ גם נחום למד בבית הספר "ארליך" שבטבריה.

נחום נשוי לסימה שנולדה ב-3/3/1947 ולהם שני ילדים: מירב הבכורה שנולדה ב-1/9/1970 כיום נשואה ליעקב ואמא לליעד ושוכל. מורן שנולד ב-8/10/1972 כיום נשוי לליאת ואבא לנגה, שירה ותינוק קטן שבעת כתיבת שורות אלו בוחרים לו שם.

דוד נחום עם הורי, ביום חתונתם

חנה, אחותו של סבא סמי

שם: חנה
משפחה: בן נחום (לפני נישואין)
נחום (לאחר הנישואין)
תאריך לידה: 1/4/1950
ארץ לידה: כרכוכ, עירק
תאריך עליה: 1951
מקום מגורים: טבריה

חנה נולדה בעירק בעיר כרכוכ בשנת 1950.
חנה היא האחות הצעירה של סבא סמי.
כשעלתה המשפחה לארץ, חנה הייתה בת שישה חודשים.
גם היא כמו אחיה, למדה בבית הספר "ארליך" שבטבריה.

חנה נשואה לדוד ולהם שלושה ילדים:
מאיר - הבכור שנולד ב-7/11/1972 נשוי לרותם ואבא לעמית, יותם וצליל.
קרן - האמצעית שנולדה ב-12/2/1975 ואמא להילה ותבל.
אדווה- הצעירה שנולדה ב-17/1/1981 נשואה לצ'רלי ואמא לרון.

שושנה ד"ל, אחותו של סבא סמי

שם: שושנה
משפחה: בן נחום (לפני נישואין)
עבאדי (לאחר הנישואין)
תאריך לידה: 11/12/1943
תאריך פטירה:
ארץ לידה: כרכוכ, עירק
תאריך עליה: 1951
מקום מגורים: טבריה

שושנה נולדה בעירק בעיר כרכוכ בשנת 1943, שושנה היא האחות אחרי סבא סמי.
מספרים כי שושנה הייתה השובבה במשפחה.
גם היא כמו אחיה, למדה בבית הספר "ארליך" שבטבריה.

לשושנה שלושה ילדים:
כפרי - הבן הבכור שנולד ב-8/12/1968 נשוי לענת ואבא לעדי ונועה
מאיר - הבן האמצעי שנולד ב-9/10/1972 נשוי לשונית ואבא לנועם
ולתאומים אדיר ובן.
לימור - הצעירה שנולדה ב-21/1/1983 וטרם נישאה.

שושנה נפטרה אף היא ממחלה קשה והיא בת 65.

מאיר, דוד שלי, האח האמצעי של אמא

מלי

מאיר

שם: מאיר
שם משפחה: בן נחום
מקור השם: נקרא ע"ש סבו מאיר אביו של סבי סמי
ארץ לידה: ישראל
תאריך לידה: 24/5/1971
מקום לידה: ביה"ח פורייה, טבריה
מקום מגורים נוכחי: ראשון לציון
גיל: 38

ראם

מאיר הוא האח האמצעי של אימי, נולד בשנת 1971, בביה"ח פורייה בטבריה.
מאיר נקרא ע"ש סבא מאיר, אבא של סבא סמי.
את לימודי בית הספר היסודי למד בבית הספר "איילים" בטבריה, אח"כ למד בתיכון מקיף
עמל במגמת אלקטרוניקה.
עם הגיעו לגיל מצוות חגג את מסיבת בר המצווה, בברירת כפר חייטים, את כל המטעמים
והעוגות לאירוע הכינה סבתא של אמא -תמר.
מאיר התגייס בשנת 1989 לצבא ליחידת דובדבן, שבצנחנים.
אחד התחביבים וחלום חייו של דודי מאיר הוא להיות טייס.
לאחר הצבא נסע לארה"ב שם למד להטיס מטוס בואינג 737 ועבר המבחנים בהצלחה מרובה.
כמו כן למד להטיס מטוס קל.
עם שחרורו מצה"ל החל לעבוד במשטרת ישראל, שם הכיר את מלי אשתו וביום 17/11/2005
הם התחתנו.
מאוד נהניתי בחתונתם, רקדנו הרבה והייתה שמחה רבה.
לאחר כשנה וחצי נולד אחייני ראם בתאריך 6/9/2007, ילד חייכן וחמוד שנכנס במהירות
ללב כולם.

דניאלה, דודה שלי, האחות הצעירה של אמא

יאיר

דניאלה

אוריה

רומי

גאיה

שם: דניאלה

שם משפחה: בן נחום (לפני נישואים)
קינן (לאחר הנישואים)

מקור השם: נקראת ע"ש הרב דניאל לבקשת אמא של סבתא שלי

ארץ לידה: ישראל

תאריך לידה: 13/1/1974

מקום לידה: ביה"ח פורייה, טבריה

מקום מגורים נוכחי: מושבת כנרת

גיל: 35

דניאלה היא האחות הצעירה של אימי, דניאלה נולדה ב- 13/1/1974 בביה"ח פורייה.

דניאלה כמו אימי ודודי למדה בבית הספר "אילים", ובתיכון עמל בטבריה מגמת אלקטרוניקה.

עם סיום י"ב כיתות בשנת 1992 התגיסה דניאלה לצבא ושרתה בחיל הקשר. לאחר שחרורה

החלה ללמוד אדריכלות ובמקביל עבדה יחד עם סבי במשרדו.

לאחר מותו המשיכה דניאלה לעבוד במשרד עד היום.

את יאיר בעלה הכירה דניאלה בעבודתה במלון הוליד"י אין בטבריה וב- 7/9/1997 התחתנו.

ליאיר ודניאלה דודתי שלושה ילדים:

גאיה הבכורה נולדה ב- 19/12/2000 כיום תלמידת כיתה ב' במושבה

רומי האמצעית נולדה ב- 27/7/2003 מתחנכת בגן חובה במושבה

אוריה הקטן והמתוק נולד ב- 1/6/2008.

עיראק

עד להפיכתה לממלכה עצמאית בשנת 1932, הייתה עיראק חלק מהאימפריה העות'מאנית. בשנת 1958 הפכה עיראק לרפובליקה, שנשלטה על ידי אנשי צבא ומפלגת הבעת'. סכסוכים טריטוריאליים עם איראן הובילו למלחמה קשה ויקרה שנמשכה שמונה שנים בין השנים 1980-1988. באוגוסט 1990 כבשה עיראק את כוויית, דבר שהוביל למלחמת המפרץ, שבה כוחות הקואליציה של האו"ם בראשות ארצות הברית, הביסו את עיראק וסילקו אותה מכוויית. כוחות הקואליציה לא כבשו את עיראק ואפשרו למשטר הבעת' בראשות סדאם חוסיין להמשיך ולשלוט שם. עם זאת, מועצת הביטחון של האו"ם דרשה מעיראק להשמיד את כל מלאי הנשק להשמדה המונית ואת הטילים ארוכי-הטווח שברשותה.

היאוגרפיה

עיראק שוכנת במזרח התיכון וגובלת בטורקיה מצפון, בסוריה ובירדן ממערב, בסעודיה, כוויית והמפרץ הפרסי מדרום ובאיראן ממזרח. שטח - 437,072 קמ"ר (20,770 קמ"ר) קו החוף - אורך של 58 ק"מ (273 ק"מ) בלבד אך הוא שולט על הנקודה האסטרטגית שאט אל-ערב בראש המפרץ הפרסי. האקלים העיראקי הוא חם ויבש בקיץ וקריר בחורף. פני השטח - בעיקר מישורים רחבי ידיים. בגבול הדרומי של עיראק ישנו אזור ביצתי, ובגבולות שבין עיראק לאיראן ובינה לבין טורקיה ישנם רכסי הרים. אוצרות הטבע - הם נפט, גז טבעי, פוספטים וגופרית. אחוז הקרקע הניתנת לעיבוד בעיראק הוא - 12% (17%)

השם העיראקי

גודל אוכלוסייה - 24,001,816 (6,029,529)
הרכב גילאים:
בין גיל 0-14 - 41.1% מהאוכלוסייה (27.1%)
בין גיל 15-64 - 55.9% מהאוכלוסייה (63%)
מעל גיל 65 - 3% מהאוכלוסייה (9.9%)

קבוצות אתניות - 75% - 80% ערבים, 15% - 20% כורדים, 5% אחרים.
דת - 97% מוסלמים (60%-65% שיעים, 32%-37% סונים) אחרים - 3%
שיעור בערות באוכלוסייה הבוגרת - 42% (5%)

ממשל

צורת השלטון - רפובליקה
עיר בירה - בגדאד
עיראק קיבלה את עצמאותה ב-3 באוקטובר 1932. סדאם חוסיין שולט בעיראק מאז 1979. הוא נבחר שוב לתפקיד בבחירות האחרונות ברוב של 99%. מפלגת הבעת' בראשות סדאם חוסיין היתה המפלגה השלטת. כל פעילות פוליטית אחרת אסורה.

כלכלה

כלכלה העיראקית מבוססת על הנפט שסיפק בעבר כ-95% מרווחי מטבע החוץ של המדינה. בשנות ה-80 של המאה הקודמת, נגרמו לכלכלה העיראקית קשיים בעקבות מלחמת עיראק-איראן והפגיעה בתשתיות ייצור הנפט על ידי איראן. כיבוש כוויית באוגוסט 1990 הוביל לסנקציות כלכליות בינלאומיות ולנזקים שנגרמו בעקבות הפעולות הצבאיות של כוחות הקואליציה הבינלאומית נגד עיראק במלחמת המפרץ בתחילת 1991. בדצמבר 1999 מועצת הביטחון של האו"ם התירה לעיראק לייצא כמויות נפט בכמות הדרושה לקיים את הצרכים האנושיים של המדינה. בשנת 2001 המצב הכלכלי של עיראק התדרדר כתוצאה ממיתון כלכלי עולמי והורדת מחירי הנפט. עם זאת, בשנים האחרונות חל שיפור בכמות המזון המיובא ושירותי הבריאות הולכים ומשתפרים, אף על פי שתנאי החיים עדיין נמוכים בהרבה מהמצב לפני מלחמת המפרץ.

מרוקו

יבשת: אפריקה
 שפה רשמית: ערבית
 עיר בירה: רבאט
 העיר הגדולה ביותר: קזבלנקה
 משטר: מונרכיה חוקתית
 ראש המדינה: מלך
 מלך: מוחמד השישי
 ראש הממשלה: דריס ג'אטו
 הקמה: עצמאות מצרפת
 תאריך: 2 במרץ 1956
 שטח: 56 בעולם
 סה"כ: 446,550 קמ"ר
 % מים: זניח
 אוכלוסייה: 36 בעולם
 סה"כ: 32,725,847
 צפיפות: 73 אנשים לקמ"ר
 תל"ג: 53 בעולם
 סה"כ (2005): 138,006 מיליון דולר
 תל"ג לנפש: 4,217\$
 מטבע: דירהם
 אזור זמן: UTC
 סיומת אינטרנט: ma
 קידומת בינלאומית: + 212

מרתקו

ממלכת מרוקו אל-ממלכה (א-ל-מע'רביה) היא ממלכה בקצה הצפון-מערבי של יבשת אפריקה. מצפון היא גובלת בים התיכון, בסאוטה ומלילה (ספרד) ובמיצר גיברלטר, במערבה באוקיינוס האטלנטי, במזרחה באלג'יריה ובדרומה בסהרה המערבית.

סהרה המערבית נמצאת בשליטת מרוקו מאז 1979. מרוקו תובעת ריבונות על השטח מאז ויתרה עליו ספרד ב-1975, ומחזיקה בכולו מאז ויתרה מאוריטניה על שליטתה בחלקים ממנו ב-1979. מרוקו התעלמה מהכרזת עצמאות של תושבי הטריטוריה, וכיום נתון עתיד השטח למשאל עם בחסות האו"ם, אלא שאין הסכמה בין הצדדים על הגדרת בעלי זכות הבחירה במשאל.

היסטוריה

הילידים המקוריים של מרוקו נקראים ברברים. מרוקו נחשבה בעבר לחלק מהאזור המכונה מאוריטניה (וכך נקראת עד היום המדינה הנמצאת מדרום לה). לפני עליית האסלאם קמו ונפלו במרוקו מספר ממלכות ומשפחות מלוכה.

מרוקו נעשתה למדינת חסות צרפתית עם חתימת ההסכם של פז ב-30 במרץ 1912, למרות זאת חלק מצפון המדינה נשלט על ידי ספרד. משפחת המלוכה אלאוויט שלטה בתקופה זו ובקבלת העצמאות מצרפת ב-1956, הסולטאן מוחמד החמישי קיבל את התואר "מלך" ומרוקו נעשתה לממלכה עצמאית. באותו זמן סופחה למרוקו טנג'יר, שהייתה קודם עיר בינלאומית. בשנות ה-70 סיפחה מרוקו את סהרה המערבית, שהייתה תחת שלטון ספרדי עוד מהמאה ה-19, לפני השליטה הספרדית באזור הוא היה אזור השפעה מרוקאי, אך השליטה המרוקאית באזור לא הוכרה בקהילה הבינלאומית.

פוליטיקה

מרוקו היא מונרכיה חוקתית, ובה פרלמנט הנבחר על ידי העם. המלך אחראי לממשלה ולצבא (בין שאר תפקידיו). מפלגות אופוזיציה הן חוקיות במרוקו וקיימות.

כלכלה

למרוקו אחת הכלכלות היותר חזקות באפריקה. כלכלת המדינה נשענת על תעשיית הפוספטים. מקור ההכנסה השני בחשיבותו של המדינה הינו העברות של כספי תושבים שעובדים בחו"ל. ענף חקלאות חשוב מאוד של מרוקו הינו גידול צמח הקנאביס- בייחוד בצפון מרוקו. האבטלה, שעומדת על כ-12.1% (2004) מהווה נטל כבד על כלכלת המדינה. סביבת ההשקעות במדינה נוחה מאוד, אין הגבלות מערכת מס יעילה ותמריצים למשקיעים. אחד היעדים שעומדים כיום בפני כלכלת מרוקו הינו להשיג צמיחה מתמשכת ויציבה, ועידוד גיוון התעשייה.

גאוגרפיה

רכס הרי האטלס הוא האזור הגבוה ביותר של מרוקו, הוא עובר כעמוד שדרה לרוחב כל הארץ, מדרום-מערב לצפון-מזרח. הרי האטלס מתחלקים לרכס האטלס התיכון ולרכס האטלס הרים, הפסגה הגבוהה ביותר היא ג'בל טובקאל (4165 מ'), הנמצאת ברכס הרים. מדרום לרכס הרים משתרע עמק סוס, ומעבר לו - רכס הרי מול האטלס. מצפון לרכס הרים עובד שקע אום א-רביע, ומעבר לו - רכס האטלס התיכון. רכס נוסף, לאורך החוף הים-תיכוני, הוא של הרי הריף. ממערב לשלשלות ההרים הללו משתפלת רמה היורדת עד לחוף האוקיינוס האטלנטי. שני הנהרות העיקריים במרוקו הם מולויה, הנשפך לים התיכון, ואום א-רביע, הנשפך לאוקיינוס האטלנטי.

מרוקו

דמוגרפיה

מרוקו היא המדינה הערבית הרביעית בגודלה, אחרי מצרים, סודאן ואלג'יריה. מספר תושביה של מרוקו (נכון לשנת 2007) הוא 33,757,175. מרבית תושבי המדינה הם מוסלמים סונים, ממוצא ערבי, ברברי או עירוב של שני העמים. הערבים פלשו למרוקו במאה ה-7 ובמאה ה-11 ומאז פיתחו את תרבותם במקום.

מו כן חיים במדינה כ-100,000 תושבים שאינם אזרחי המדינה אלא עובדים בה בלבד ללא אזרחות, רובם אזרחי צרפת וספרד.

השפה הרשמית במרוקו היא הערבית והיא משמשת בכל אמצעי התקשורת הלאומיים. הערבית-מרוקאית היא דיאלקט הנפוץ בעיקר במערב המדינה והיא מעין שילוב של שפות ברבריות והערבית. שפות נוספות במרוקו הן: טאמזית, טאריפיט וטשלחית המדוברות על ידי המיעוט הברברי במדינה.

רוב אוכלוסיית מרוקו מתגוררת מערבית לרכס הרי האטלס, אזור המבודד על ידי רכס ההרים ממדבר סהרה.

טיול שורשים של סבתא רינה במחוקו

תמונות בית אימי

סבתא רינה ובן-דודי ראם

רגעים מחתונת הורי

תמונות בית אימי

מתכונים מבית סבתא רינה

דגים מבושלים

חומרים לקציצות

- 1 ק"ג דגים (נסיכת הנילוס, סלמון, קרפיון)
- 1/4 כוס שמן
- ראש שום
- 1/4 כפית פלפל שחור
- 3/4 ליטר מים
- גמבה
- כפית פפריקה
- חבילת כוסברה
- 2 כוסות מים

אופן ההכנה

1. לנקות את הדגים, לשטוף ולחתוך לפרוסות.
2. לשים בתוך סיר את השמן ולטגן את השום והגמבה לאחר שקצצנו אותם.
3. לשטוף ולקצוץ דק את הכוסברה ולהוסיף לסיר
4. להכניס את פרוסות הדגים ולהוסיף מים ותבלינים, לבשל על אש קטנה 45 דקות.

מופלטה

חומרים

- 1 ק"ג קמח
- כף מלח
- 100 גר' חמאה
- 1/2 ליטר מים
- כוס שמן
- 100 גר' סוכר

אופן ההכנה

1. בתוך קערה גדולה לשים הקמח, המלח והמים הפושרים (אם רוצים אפשר להוסיף רבע כפית שמרים), לערבב ולהניח בצד ל-15 דקות.
2. לעבד את הבצק וליצור עיגולים בגודל ביצה
3. למרוח בשמן את העיגולים ולהניח שוב בצד לרבע שעה
4. לפתוח את העיגולים בעזרת האצבעות (יש לטבול בקערית קטנה עם שמן את עיגול הבצק, כמובן שלא להגזים, להניח על משטח משומן ולשטח בעזרת האצבעות)
5. לחמם מחבט על אש קטנה ולהניח עיגול בצק אחד ולאחר דקה להפוך אותו.
6. בינתיים לפתוח עיגול נוסף, להניח על הראשון ולהפוך, כך הלאה עד לעשרה עיגולים ולהוריד אל צלחת ולכסות, ולחזור על כל התהליך מחדש.
7. לחמם סוכר עם רבע כוס מים והחמאה, ולשפוך על המופלטות המוכנות (חלק זה לא חובה), אפשר למרוח מה שרוצים.
8. והכי חשוב להגיש עם תה נענע.

התיים

כא את ואבד מאילנו בנינו ומורכב מאלפי אלקיקים
יש בהם ששואטים ויש שנכנסים,
יש בהם עצובים ויש כאלו ששמחים,
יש מתוכם שנלחמים ויש שחולמים.
אבל אלק ביצירת האדם יש מטרה,
אעתיק היא דומיננטית ואעתיק היא גבוהה,
אך אבל אלק יש תפקיד והשפעה,
על מבנה האישיית- וזוהי תכנית הברואה.

אם נדע אצלך את כל האלקים בצורה נכונה
נקבל שאלות והרי הצלחנו להגשים את המשימה!

סיכום

תמה כתיבת עבודת השורשים!
עבודה זו לקחה אותי למסע אל תוך נבכי ההיסטוריה של משפחתי, אל הדמויות ואל הסיפורים שנוצרו וחיו בתוכה.
גיליתי קרובי משפחה שלא הכרתי ולא ידעתי עליהם, ואפילו ההורים גילו דברים חדשים על משפחתם שלא ידעו.
יש לי עכשיו תחושה והרגשה כאילו אני מכיר אותם היכרות אישית, על אף שאינם בחיים.
למרות שלא הכל ניתן להעלות על הכתב, הרי שכתוצאה מעבודה זו נותר בי המון מידע וסיפורים ולמדתי עד כמה קשורים שורשי המשפחה לארץ-ישראל.
לעבור תלאות, אם בשואה ואם בעליה ארצה- ולשרוד, להגיע לארץ למרות חוסר האמצעים והשפה - ולהיבנות, להקים משפחה ולגדל ילדים ונכדים, שכמובן גם שרתו וישרתו בצה"ל, ללמוד את השפה ולקיים את המסורת - כל אלה מלמדים כמה חזק יכול להיות יצר הקיום האנושי, וכמה חשוב להנחיל מורשת אבות לדורות הבאים.
כולנו מהווים בסופו של דבר חוליה בשרשרת בלתי מנותקת שחייבים להמשיך ולשמור כעל הגחלת היהודית והישראלית באישיותו ובמשפחתו של כל אחד מאיתנו.
אני אסירת תודה לכל בני משפחתי וגאה בשורשי ובכבוד רב אדאג להנחילם הלאה.

שרי 31/10 קין

אתרית זכר

זכרים, זכרות, סביב וסבתות
ובכאל... כל מי ששייך למשפחה הזאת
מטלה קיבלתי בכמה
ארגל בר המצווה.

אספתי, שאלתי, ראיינתי וכתבתי,
את כל הסיפורים המרגלים
שפתחו בפני עולמות מופלאים,
אתם קראתם בעצבות השורשים.

אצערי לא אכל אהודות אכולם,
כי כדרך כל אדם,
הקסם האלו אעולמם.
הודה עמוקה אסבתא
אזכרים וזכרות

שהקדושו אי מפתח, בגלים ובשבתות
הודה מיוחדת אהורי
שזכרנו אתי עוד ועוד
אקור ולגלות
על המשפחה הזאת

בבלי תורה פיה

אמא
אבא
סבתא
סבתא רבא
דודים ודודות
אתר בית התפוצות
אתר צים ישראל
אתר משפחה הישראלי
אתר ויקפדיה

הערכה / ציין

מספר תעודת זהות

מספר תעודת זהות

מספר תעודת זהות

מספר תעודת זהות

